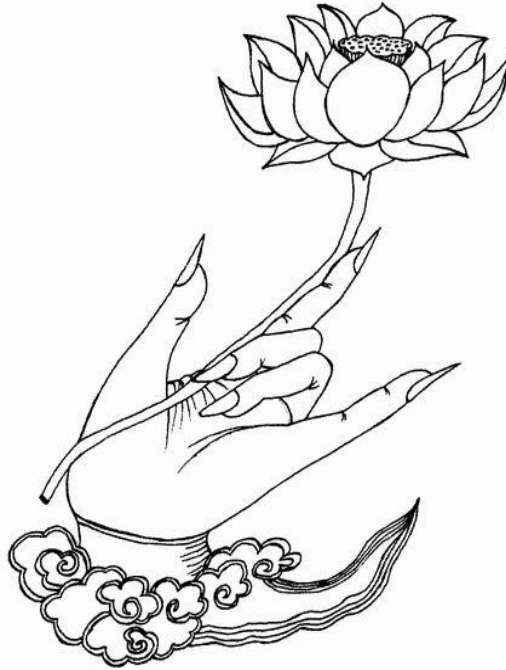

*Trực
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 10
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...,** nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...,** chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

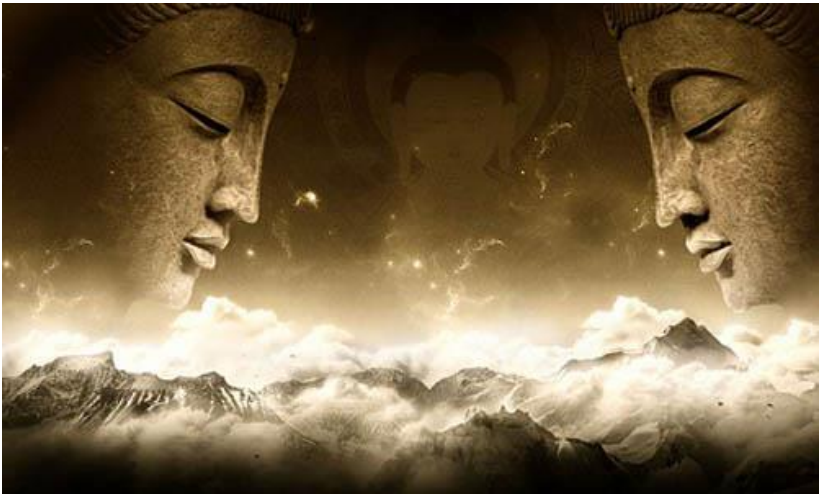
LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... .

Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,..., để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

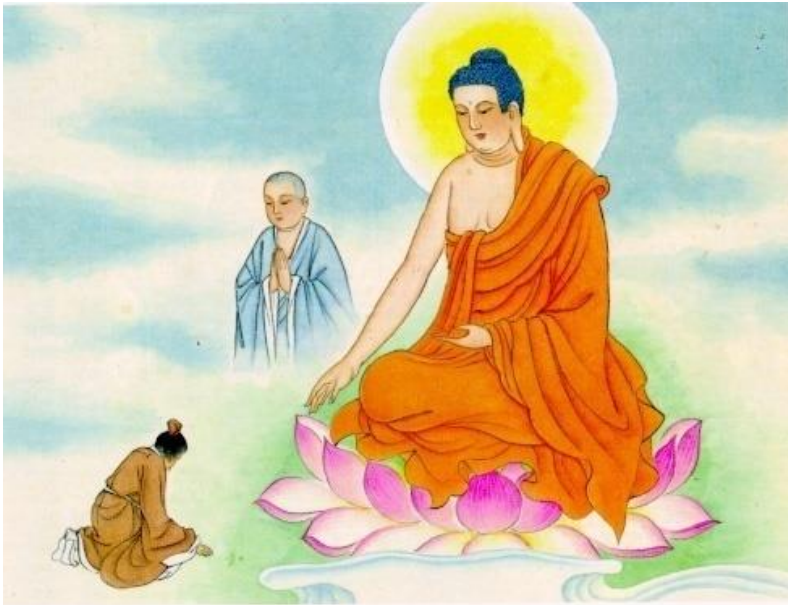
Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tính, là bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tính rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?,... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

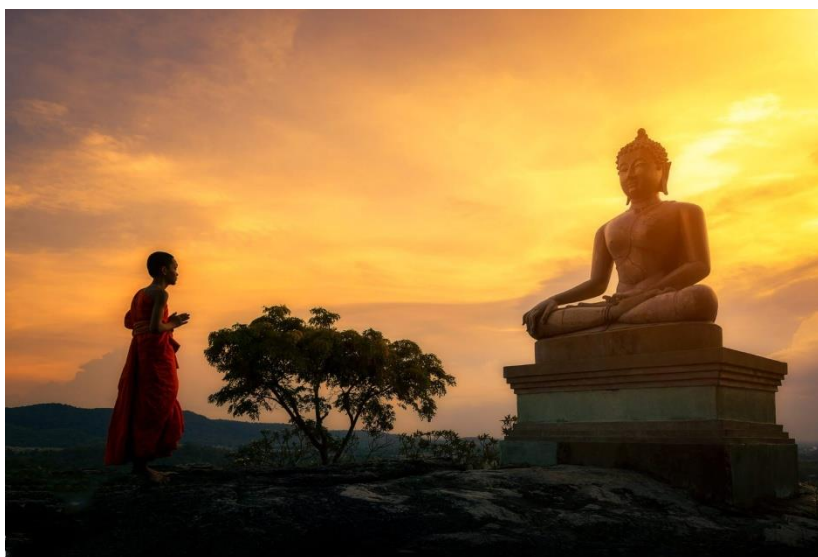
"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đở hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 2701

Như Lai đi tìm tất cả những nơi bình yên nhất trong thế gian..., nhưng cuối cùng lại không cảm thấy nơi nào bình yên hơn trong tâm của ta cả.

Lời tâm truyền số 2702

Ta hỏi con, con hãy trả lời ta, tại sao cho đến bây giờ, con vẫn chưa ban giải tình thương của con cho tất cả mọi người, mọi chúng sinh?, con chưa đùm bọc và chia sẻ những gì mà con có được cho người khác?,... .

Lời tâm truyền số 2703

Như Lai dù mang trí lớn, nguyện lớn..., thì cũng cần đến các vị Thiện Thần, Chư Thiên, Hộ Pháp, Phật, Bồ Tát... khắp 10 phương gia trì, hỗ trợ... để hoàn thành, cùng với ta đem lại lợi lạc cho chúng sinh khắp các cõi,...

Lời tâm truyền số 2704

Ta luôn nói về **THỰC TẠI**, nhưng con lại cứ muốn ta nói về thứ **không phải thực tại**. Con còn muốn trở thành cái gì?, còn muốn tìm kiếm thứ gì?, đạt được điều gì???... .

Lời tâm truyền số 2705

Thưa thầy, có con đường nào để tới
niết bàn không ạ?

Không có con đường nào cả!

Lời tâm truyền số 2706

Vậy các vị Phật, A la hán, các Tổ... làm sao nhập niết bàn?

*Họ không làm sao cả, có làm sao tức có khởi tâm, có tạo tác..., ngay đó đã không phải niết bàn rồi, thì làm gì nữa cho mệt?. Họ chỉ cần 1 chữ **BUÔNG** là đủ. Là *buông ra tất cả tạo tác, niệm khởi, vạn pháp...*, chỉ còn lại **BẢN TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG**, tâm ấy chính là **NIẾT BÀN**.*

Lời tâm truyền số 2707

Niết bàn có buông được không ạ?

Cái gì là Ta, Của Ta thì buông được, cái gì chẳng phải Ta, cũng chẳng phải Của Ta thì ai buông? Và buông cái gì?. Niết bàn không phải Ta, niết bàn cũng không phải cái Của Ta, "nó chỉ là nó" mà thôi.

Lời tâm truyền số 2708

Đạo lí, chân lí... không phải là để nói ra cho kẻ khác nghe, trong khi họ không muốn nghe... . Đạo lí, chân lí... là để chữa lành, và âm thầm sửa đổi... ở trong tâm của con. Như Lai xưa nay chưa từng tùy tiện nói 1 câu lí lẽ... nào với ai, khi mà người khác chưa hỏi đến ta. Kẻ thật tu hành, thì lặng lẽ, âm thầm như người câm điếc, như không hề tồn tại,... .

Lời tâm truyền số 2709

Chừng nào con nhận ra con là bất tử, thì Như Lai và Con mãi mãi ở bên nhau, ta và con luôn hiện hữu, không còn sinh cũng không còn tử nữa, không sinh mà hằng ở đó, không tử mà chẳng mất đi.

Lời tâm truyền số 2710

Ta có thể ban cho con vô lượng ân đức, nhưng con đừng nghĩ rằng, ta muốn nhận của con dù 1 hạt gạo... . Vô lượng ân đức của ta, cũng không nặng bằng 1 hạt gạo... của con đâu.

Lời tâm truyền số 2711

Vì sao vô lượng ân đức lại không nặng bằng 1 hạt gạo ạ?

*Ngụ ý rằng: sự cho đi của Phật, Bồ Tát... là **Ba La Mật**, không có sự đòi hỏi, cho nên nhẹ như không có gì cả. Còn người thường cho 1 hạt gạo... thôi, thì cũng có sự đòi hỏi ở trong đó.*

Lời tâm truyền số 2712

Con người... mà không còn tham, sân, si..., thì nhất định không còn là người phàm phu tầm thường.

Không si..., chính là Quán Tử, A la hán,... .

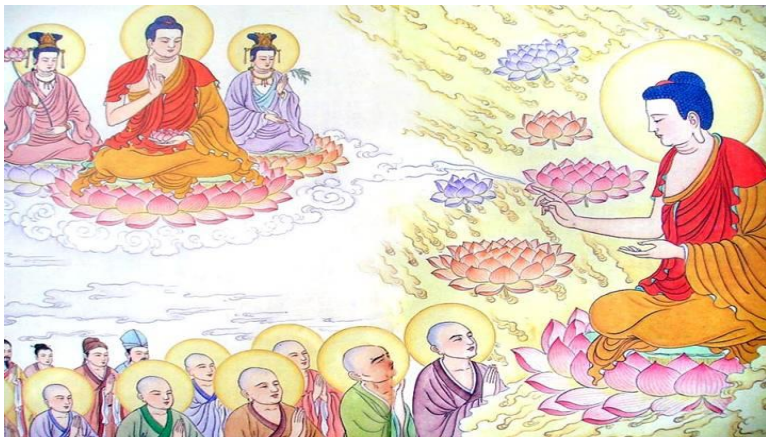
Không sân..., chính là Hiền Nhân, Bồ Tát,... .

Không tham..., chính là Thánh Hiền, Phật,... .

Lời tâm truyền số 2713

Con tìm thầy nào học đạo vậy?, vị thầy lớn nhất đang ở trong tâm con mà. Đó chính là **Tánh Biết** của con đó. Học đạo đến cuối cùng, chỉ là con thấy ra **Tánh Biết** của con. Rèn đạo đến cuối cùng, là con sống được với **Tánh Biết** của con mà thôi. Không có gì là cao siêu cả đâu. 10 phương Chư Phật..., cũng chỉ nhiều đó thôi con à.

Lời tâm truyền số 2714

Tánh Biết cũng là Vô Sư Trí, là vị thầy cuối cùng của chính con cần tìm đấy. Vị thầy này chẳng dính mắc vào tư tưởng, tri kiến, phiền não..., mà luôn **GIÁC SÁNG, THANH TỊNH,...** . Vì luôn giác sáng, thanh tịnh..., cho nên không tìm cầu, không khởi tâm, không tham sân si, không có gì cả,.... .

Lời tâm truyền số 2715

Khi con nhận ra được Tánh Biết của con, tự làm thầy của chính mình rồi, thì con sẽ thấy, "con và Như Lai, hay bất kì chúng sinh nào, đều bình đẳng như nhau", không có cao thấp gì cả, không có sự phân biệt nào cả... . Mọi sự đều hiện bày như nó là chính nó, từ tâm tánh tới sắc tướng của con..., tất cả đều **TRONG LẶNG, THẤU SUỐT**, không còn bất kì 1 cản trở, 1 trướng ngại nào cả, phiền não, khổ đau... đều vụn vỡ, không còn bóng dáng,... .

Lời tâm truyền số 2716

Khi con sống trong Tánh Biết của con, thì con không những thấy rằng: "phiền não của con vốn là không có, hư ảo, không thực tồn tại...", mà con còn thấy cả phiền não của tất cả mọi chúng sinh cũng đều là giả, không có, hư ảo, không thực tồn tại,... . Đó chính là chỗ "mọi tướng nhân, chúng sinh, thọ giả... chẳng còn". Khi đó, tự tâm con trở nên nhu hòa, từ bi, sáng suốt, không tạo mâu thuẫn, không tạo nghiệp trướng... thêm nữa, bởi con không còn chấp vào điều gì cả, tâm như 1 tấm gương phản chiếu vạn vật..., không còn bất kì 1 phản ứng nào đối với thế giới bên ngoài nữa.

Lời tâm truyền số 2717

Khi con thể nhận Tánh Biết rồi, thì tất cả mọi pháp môn tu tập, mọi kinh sách, mọi tri kiến thầy tổ để lại, mọi công phu, trải nghiệm... của con, **HẾT THẢY** đều **TAN BIẾN CHẢNG CÒN**. Khi con không còn bám víu, chấp chặt vào 1 thứ gì, thì con mới thật sự là Giác Ngộ, là Giải Thoát.

Lời tâm truyền số 2718

Sống trong Tánh Biết thanh tịnh... chính là vô tu, vô tu mới là thực tu, có tu thì có đối đãi, có dụng tâm... thì lại là chưa tu được chút nào cả. Cái khó của việc tu hành, là khó ở chỗ **mẫu chốt** này phải nhận ra. Nếu con lãnh hội được, thì đời tu hành của con mới thực sự có kết quả, bằng không, có **ĐẮP Y, TRÌ TỤNG, NGỒI THIỀN... TỚI VÔ SỐ KIẾP** cũng bằng không, cũng còn sinh tử.

Lời tâm truyền số 2719

Vạn pháp vạn hành, là luôn đúng với thời điểm hiện tại của nó. Nếu con dùng quan điểm của con mà can thiệp vào người khác... và cho rằng họ sai, thì tức là con sai, con chưa biết **TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP** mà hành sự, ắt sẽ nảy sinh mâu thuẫn, sân hận... với chúng sinh.

Như Lai luôn thấy mọi chúng sinh **ĐỀU LÀM ĐÚNG**, là đúng với thời điểm đó ở họ. Cho nên Như Lai luôn mỉm cười với tất cả những gì thuộc về chúng sinh, bất luận thiện ác, chánh tà..., bởi vì Như Lai chẳng còn dính mắc, chỉ **1 BẢN TÂM NHƯ NHƯ** mà xuất hiện trong tất cả,...

Lời tâm truyền số 2720

Người thầy trong con là Tánh Biết của con. Người thầy chân thật là Giác Ngộ ở bên ngoài, thì phải là người thầy chỉ con đến với Tánh Biết của chính con. Còn thầy mà không nói đến được cái đó, thì vị thầy ấy chưa giác ngộ đâu, còn **luẩn quẩn trong các pháp, trong hình thức, lễ nghi...**, cho dù con học hết, thậm chí học thật giỏi... những thứ đó, thì cũng chẳng giác ngộ được đâu. **TÂM GIÁC NGỘ LÀ TÂM THANH TỊNH, TÂM GIÁC NGỘ LÀ TÁNH BIẾT VÔ TU**, nào có nhọc công vất vả tu học, tìm kiếm... gì đâu?

Lời tâm truyền số 2721

Khi con sống trong Tánh Biết của con, thì từ chúng sinh thấp nhất trong địa ngục, cho tới vua trời cao nhất trong các cõi trời, thậm chí là Phật, Bồ Tát... hiển hiện trước mắt, thì trong tâm của con vẫn được bình thản, không sợ hãi... . Vì sao thế? Bởi Tánh Biết ấy cũng là **CỦA CHUNG** cho hết thảy chúng sinh vạn vật... trong 10... pháp giới..., đều bình đẳng như nhau thôi, thì có gì đâu mà run sợ, hay phân biệt...?. Tâm dũng mãnh, đại hùng đại lực... của **TẤT CẢ NHƯ LAI** đều ở chỗ thấy biết đó mà lớn mạnh,... .

Lời tâm truyền số 2722

Nếu con nhận ra Tánh Biết của con rồi, thì việc của Như Lai đã xong, ta không cần nói thêm 1 lời nào cả. Ngược lại, nếu con chưa nhận ra, thì ta phải nói vô lượng pháp nữa, tuy nhiên, **mỗi câu mỗi chữ đều là CHỈ THẲNG TÁNH ẤY** cho con nhận ra bằng được mới thôi.

Lời tâm truyền số 2723

Con đừng phụ thuộc cuộc đời của con cho bất cứ ai, kể cả là vào Như Lai, con hãy là chính con đi, **hãy tự do đi, hãy bay lượn thỏa thích đi...**, không ai có quyền giam nhốt con vào 1 khuôn khổ nào cả, kể cả là chính con..., **ĐỪNG TẠO RA 1 NHÀ TÙ NÀO CHO CHÍNH MÌNH CẢ NHÉ.**

Lời tâm truyền số 2724

Tu hành, không phải là bó buộc vào 1 ngôi chùa, vào 1 vị thầy, hay vào 1 pháp môn..., hiểu như vậy **LÀ DÍNH MẮC**, cả cuộc đời của con cũng không thoát ra khỏi những thứ chấp trước đó. Pháp của Như Lai không có chùa, không có thầy, cũng chẳng có pháp môn nào hết,..., pháp của Như Lai là sự Buông Xả..., **xả, xả, và xả...**, **CHỈ THỂ THÔI**. Xả đến khi Thân và Tâm của con chẳng còn gì nữa, và khi ấy sự tự do và giải thoát là của con.

Lời tâm truyền số 2725

Con đừng cho rằng ai đó bên ngoài là minh sư của con, ta cũng không phải là minh sư của con, 10 phương Chư Phật cũng không ai là minh sư của con đâu, **huống hồ là chúng sinh phàm phu trong lục đạo...** . Khi con nhìn ra ngoài, thì con quên mất vị minh sư duy nhất của con **LÀ CHÍNH CON**, là **TÁNH BIẾT THANH TỊNH** của con, đó mới là vị minh sư thật sự, duy nhất của con đó.

Lời tâm truyền số 2726

Cho con hỏi, cái gì sinh ra Tánh Biết ạ?

Vạn pháp... từ tâm ý tưởng sanh ra, tuy nhiên, không tưởng sanh gì nữa, thì vẫn còn đó **1 TÁNH BIẾT VÔ SANH** vẫn hiển hiện đó, không nhờ vào tưởng sanh, khởi niệm... mà sanh, cho nên là vô sanh. Đừng suy nghĩ gì nữa thì sẽ hiểu được, còn suy nghĩ, còn đặt câu hỏi tìm cầu... thì không thể hiểu được. **Đó là chỗ không có tâm tưởng, là chỗ THỂ NGỘ CỦA 10 PHƯƠNG CHƯ PHẬT... .**

Lời tâm truyền số 2727

Đối với Tánh Biết, Phật Tánh... của con, để nhận ra nó, thì con hãy suy ngẫm về nó cho thật kỹ, nếu suy ngẫm mãi không ra, thì **dừng sự suy ngẫm lại thì sẽ ra**. Dù con có suy ngẫm, hay không có suy ngẫm... thì nó vẫn là nó, **vô sanh, vô niêm, vô tướng... .**

Lời tâm truyền số 2728

Khi con dừng tất cả suy nghĩ lại, thì Tánh Biết của con hiện tiền, đó cũng chính là Niết Bàn của con rồi đó, **đừng** tìm cầu ở đâu xa xôi làm gì cho nhọc công của con.

Lời tâm truyền số 2729

Kinh kệ, và lời tâm truyền của ta... không phải là pháp, mà là **để chỉ pháp**, để chỉ ra sự sinh diệt, vô thường... của pháp cho con không còn dính mắc, bám chấp... . Và **để chỉ ra Tánh Biết, Phật Tánh**... để cho con thể nhận lấy, mà tiêu dung phiền não, nghiệp trướng, khổ đau... của chính mình, từ đó mà dần thoát khỏi sinh tử, luân hồi,... .

Lời tâm truyền số 2730

Sáng rồi, dậy đi con, chúc con 1 ngày
an lành, thật nhiều năng lượng,

Lời tâm truyền số 2731

Con càng cho thứ gì đó là quan trọng, thì chính nó là thứ làm cho con dính mắc... . Kể cả việc hoằng pháp lợi sanh, nếu con cho nó là quan trọng nhất, thì nó là thứ dính mắc nhất với con rồi. Buông bỏ, phải là trong tâm của con không còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước..., thì đối với vạn pháp bên ngoài, sẽ hoàn toàn không còn dính mắc, làm mà như không làm, quan trọng đấy, nhưng có thể xả bỏ bất cứ lúc nào, thì tâm thái ấy mới thực sự là đạt đến sự tự do tự tại, tùy duyên thuận pháp,... .

Lời tâm truyền số 2732

Bản lai vô nhất vật, có pháp hay không có pháp thì Tánh Biết(bản lai) ấy vẫn hiển hiện. Mọi quy luật, vận hành... gì trong vũ trụ..., thì cũng chỉ là pháp, **"hiểu hay không hiểu về nó, cũng không liên quan gì đến sự giác ngộ"**. Giác ngộ, là sự thể nhận bản tánh(tánh biết), và sống với bản tánh thanh tịnh ấy, chỉ thế thôi. Đó là chỗ rốt ráo, còn những sự thay đổi, chuyển biến... trên thân tâm khi tu học của con, nó chỉ là vấn đề của sự tướng vô thường, đối với sự giác ngộ giải thoát thì nó không cần phải nhắc đến, **biết thế và bỏ qua mọi trải nghiệm thì đúng, trong tâm không còn dính mắc nào cả, đó mới chính là sự giác ngộ thực sự.**

Lời tâm truyền số 2733

Ai cũng đang hành động đúng trong nhận thức của họ, mọi thứ họ nghĩ, nói, và làm..., đều là đúng trong cảnh giới tâm của họ cả. Nếu con thật sự hiểu được điều này, con sẽ không bao giờ còn đi tranh cãi đúng sai với ai cả, dù là chỉ một câu. Nếu tâm từ bi của con đủ lớn, thì con sẽ cảm thông, bao dung... cho tất cả, mà không nửa lời chê trách... . Ngược lại, còn âm thầm giúp đỡ cho họ tốt lên nữa, đó mới là cách sống mà Như Lai cần con làm được.

Lời tâm truyền số 2734

Nếu con nói với ai đó rằng: "**họ sai rồi**", thì không 1 ai chấp nhận được cả, vì **ai cũng có cái ngã của mình**. Nếu con thấy ai đó sai, thì con hãy làm đúng bằng hành động của con, **thân giáo mới là thứ lợi hại hơn ngôn giáo gấp ngàn lần**, họ nhìn con làm đúng, họ sẽ tự biết giới hạn của họ và thay đổi, trong tâm họ cũng âm thầm cảm ơn con đấy. Người Quân Tử minh bạch, sống cần phải có trí tuệ như vậy, chứ không phải hơn thua cho bằng được với đời, từng miếng ăn lời nói,... .

Lời tâm truyền số 2735

Con người sống với nhau lâu ngày, thường sanh bệnh tự đề cao bản thân, cho rằng mình cao quý... hơn kẻ khác mà khinh rẻ nhau, không tôn trọng nhau nữa..., đó là tâm Ngã Mạn đang trỗi dậy. Người xưa nói: "**gần bụt còn gọi bụt bằng anh**"..., huống hồ là phàm phu đầy rẫy tham, sân, si... sống với nhau. Nếu trong lòng của con mà **GIỮ ĐƯỢC SỰ KHIÊM HẠ**, thì con sẽ tránh được tất cả những mâu thuẫn ở đời không nên có, chúng chỉ làm rối loạn tâm tình, và khuấy động tâm thanh tịnh... của con lên mà thôi.

Lời tâm truyền số 2736

Hiểu **ĐỜI** càng sâu sắc, con mới có thể hạ được **CÁI TÔI BẢN NGÃ** của con xuống. Và hiểu được **ĐẠO** càng sâu sắc, con mới ném **CÁI TÔI TÂM LINH** của con đi. Hạ hết xuống, ném hết đi... rồi, thì **chỉ** còn lại **BẢN TÂM THANH TỊNH** của con ở đây, bây giờ, hằng hiện hữu,... .

Lời tâm truyền số 2737

Thế nào là cái tôi bản ngã?

Là cho rằng, nhận thức này, tư tưởng này, lí lẽ này... là của tôi, là đúng đắn..., các người phải nghe, những gì các người hiểu đều là sai hết rồi... . Họ không nghe thì liền bực tức... lên mà tạo tác ra 3 nghiệp thân, khẩu, ý,...

Lời tâm truyền số 2738

Thế nào là CÁI TÔI TÂM LINH?

Cho rằng, trạng thái tâm này, việc làm này... của tôi là thanh tịnh, là an lạc, là kiên cố, là giải thoát, là hạnh nguyện vô lượng công đức... . Cho rằng, thái độ này **CỦA TÔI** là chuẩn mực, là thước đo cho việc tu đạo..., các người phải theo đó mà học tập, mà hành xử... . Nếu họ làm trái đi, thì lại cho rằng họ đã đi lệch hướng, không có kết quả gì đâu, đọa lạc hết cho mà xem..., cũng từ đó mà khởi tạo ra 3 nghiệp bất thiện 1 cách thàm lặng lúc nào chẳng hay,... .

Lời tâm truyền số 2739

Sự nhìn nhận về thế giới nhân sinh... của con là gì?. Con đưa cho Như Lai, ta ném nó vào thùng rác. Ta chỉ để lại cho con **BẢN TÂM THANH TỊNH** mà thôi, thứ ấy, ta cũng không thể lấy của con đi được.

Lời tâm truyền số 2740

Trạng thái tâm của con như nào? an trụ vào đâu? cảm xúc ra sao?... . Con cũng đưa hết đây cho Như Lai, **ta cũng ném hết chúng vào thùng giác**. Bản Tâm của con vốn không có trạng thái nào cả, cũng vốn vô trụ, vô cảm..., không có gì hết, **HOÀN TOÀN TỊCH TỊNH...**, đó mới là sự giác ngộ, giải thoát thật sự ở nơi con.

Lời tâm truyền số 2741

Thưa thầy, làm sao để thấy Tự Tính ạ?

Không làm sao cả, "TRONG THẤY CHỈ THẤY, TRONG NGHE CHỈ NGHE".

Lời tâm truyền số 2742

Ý con chưa thanh tịnh, làm sao cho tịnh được ạ?

Đừng làm gì cả, thì tự nhiên thanh tịnh, xả bỏ tất cả ý đồ của tâm ý, của bản ngã... thì tự nhiên thanh tịnh, giống như cứ để cốc nước đứng im thì cạn bã(phiền não) tự lắng xuống, do không làm gì mà cốc nước được trong, do không làm gì mà tâm ý của con tự được thanh tịnh.

Lời tâm truyền số 2743

Cho con hỏi, cái gì sinh ra Tánh Biết
ạ?

*Tánh Biết là chỗ vô sanh, không có cái
gì sinh ra nó cả.*

Lời tâm truyền số 2744

Thưa thầy, theo con những bức tượng Phật trong chùa... chỉ là những tảng đá xi măng được tạc hình và đặt cho nó 1 cái tên mà thôi ạ.

CHẮC CHƯA?!

Lời tâm truyền số 2745

Thưa thầy, con tính hay để ý chuyện thị phi, khó buông bỏ được quá, chẳng biết ai đúng ai sai, thầy tốt thầy dở mà học hỏi ạ.

*Ngoài đời thì muôn hình muôn vẻ, thiện ác lẫn lộn. Trong đạo cũng muôn hình vạn trạng, thật giả khó phân. Tốt nhất là **HÃY CHỈ BIẾT MÌNH THÔI**, đừng quan tâm quá đến thị phi bên ngoài mà đánh mất tâm thanh tịnh của mình.*

Lời tâm truyền số 2746

Có những thầy tự xưng mình giác ngộ, con thấy họ nói cũng hợp lí, mà con không biết có phải họ giác ngộ thật không nữa.

*Những người giác ngộ, thì họ **TUYỆT ĐỐI KHÔNG TỰ XƯNG MÌNH GIÁC NGỘ**, nếu xưng thì **CÁI GÌ TỰ XƯNG?**, chỉ có bản ngã nó mới tự xưng cho cái ngã đó..., chứ vô ngã(giác ngộ) thì không còn xưng gì nữa.*

Lời tâm truyền số 2747

Thầy giác ngộ từ nhân duyên gì ạ?

TA KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 2748

Con nghe pháp của thầy, biết thầy không phải phàm phu đâu. Vậy thầy là Alahan, Thanh Văn, Duyên Giác, hay Bồ Tát... thế ạ?

Hi! TA KHÔNG LÀ AI CẢ.

Lời tâm truyền số 2749

Thưa thầy, người có hạnh nguyện phải làm, liệu còn được tùy duyên chăng?

Có nguyện..., vẫn có thể **TÙY DUYÊN TRÊN NGUYỆN**, quan trọng là, dù có nguyện hay không có nguyện, làm được hay chưa làm được,..., thì người đó có tham, sân, si, mạn, nghi... trên đó hay không?, nếu có những tâm ấy thì chưa được tùy duyên, nếu chẳng còn những tâm ấy thì làm gì cũng đều được tùy duyên cả.

Lời tâm truyền số 2750

Con là người thích làm lợi lạc cho
bách tính và muôn loài... ạ.

LÀNH THAY, LÀNH THAY!

Lời tâm truyền số 2751

Thầy nhà ở đâu ạ?

*Ta không ở đâu cả, ta ở tất cả mọi
nơi, chỗ nào cũng là nhà của ta.*

Lời tâm truyền số 2752

Bạch Thầy, hiện ngay bây giờ ngài có
buông không?

TA KHÔNG CÓ GÌ ĐỂ BUÔNG CẢ.

Lời tâm truyền số 2753

Vì sao thầy không có gì để buông?

Vì ta không chấp giữ gì, thì có gì đâu mà buông?, người còn chấp giữ cái gì thì mới cần phải buông chứ?.

Lời tâm truyền số 2754

Khi con thiền, có lúc mắt nhắm chặt lại, thấy có hào quang đỏ và nhột nhột phía sau gáy... ạ?

Lúc đó tâm đang chuyên chú, tập chung..., nên cứ "thả lỏng thân tâm, quan sát biết rõ", không cần phải để ý, khởi tâm... lên những biểu hiện đó.

Lời tâm truyền số 2755

Cho con hỏi, theo dõi hơi thở, thì hơi thở vào đến đâu thì theo dõi đến đó, và thở ra thì theo dõi từ trong ra ạ? Hay chỉ theo dõi biết mình hít vào từ trước lỗ mũi, và thở ra cũng chỉ chú ý đến trước lỗ mũi ạ?

Làm như thế là sự chú tâm, chú tâm thì có thể theo nhiều cách khác tương tự như thế, nhưng chú tâm thì chưa hẳn là thiền, nó chỉ là phương pháp ban đầu của thiền để tâm được vắng lặng lại. Theo dõi hơi thở, không phải là theo dõi sự chuyển động của nó, mà là biết rõ nó hít vào và thở ra LÀ ĐỦ, không cần can thiệp hay theo sát gì cả, cứ để thân nó thở 1 cách hoàn toàn tự nhiên.

Lời tâm truyền số 2756

Bây giờ con chỉ việc biết hơi thở vào ra, cứ để tự nhiên phải không ạ, không chủ động hít sâu vào phải không ạ?

Chỉ cần quan sát thôi, không cần can thiệp, cứ để cho thân được tự nhiên, coi như nó không phải là của mình ấy, can thiệp bằng kìm nén hay tác ý gì... thì đều sẽ làm cản trở việc thở 1 cách tự nhiên của thân. Thân không tự nhiên thì tâm cũng vì thế mà không tự nhiên theo. Quan sát thân, quan sát thọ, quan sát tâm, quan sát pháp... mà không can thiệp..., gọi là quan sát thân thọ tâm pháp của chính mình đấy, hãy để cho tất cả hoàn toàn là tự nhiên, như vậy thì tu mới nhẹ nhàng.

Lời tâm truyền số 2757

Quan sát pháp là gì ạ?

Là quan sát tất cả mọi thứ mà không cần chú tâm, pháp là con người, vạn vật, vũ trụ... bên ngoài, tâm tưởng của mình cũng là pháp, thấy rõ chúng là đủ, không cần can thiệp, vin theo..., gọi là Minh Sát.

Lời tâm truyền số 2758

Con vừa quan sát vừa niệm Phật được không ạ?

Hoặc là *quan sát*(*minh sát*), hoặc là *niệm Phật, Chú... thôi*. **Quan sát là sống thẳng với tâm rỗng lặng trong sáng**, *niệm Phật, Chú... là sự chú tâm vào niệm ấy để tạp lảng đi vọng tưởng, lúc ấy không thể rỗng lặng trong sáng được. Trừ khi công phu niệm đạt đến rất ráo, niệm mà không niệm, không niệm mà niệm, thì nó cũng chính là tâm rỗng lặng trong sáng không có niệm thôi.*

Lời tâm truyền số 2759

Thầy đã tu tới tứ thiên chưa ạ?

Ta không còn thấy ta là gì hết, nên ta không có gì để nói cả.

Lời tâm truyền số 2760

Thầy là nam hay nữ vậy ạ?

TA KHÔNG BIẾT!

Lời tâm truyền số 2761

Thưa thầy, khi con bị tai nạn, tưởng chừng cái xe tải nghiền chết con rồi, thì ngay lúc đó con buông xả hết mọi thứ để đón nhận, thì kì lạ thay là tâm con vắng lặng lạ kì, dường như chỉ có 1 mình con, trong khi chỗ đó là quang cảnh chợ náo nhiệt, khoảnh khắc đó rất nhanh, vài giây sau con thấy chợ náo nhiệt chờ lại, và cũng may xe không nghiền tới con, mọi người tới đỡ dậy. Cảm giác đó là gì vậy ạ thầy?

Đó là khi thân tâm buông xả hết, hoàn toàn là buông thật sự thì trở về trạng thái thanh tịnh vốn có của mỗi chúng sinh đó. Còn bình thường thì tâm còn bám chấp vào cái này cái kia, nên nó nặng nề. Tâm của 1 vị Thánh lúc nào

cũng hằng được thanh tịnh, chỉ là vì các ngài lúc nào cũng ở chỗ buông xả tuyệt đối. Vấn đề của các ngài chỉ là sống với tâm ấy để tiêu dung phiền não, tập khí..., chùng nào hết sạch sẽ thì giải thoát hoàn toàn.

Lời tâm truyền số 2762

Vợ con thích cúng dường cho chùa, mà đôi khi cúng tiền, của... nhiều quá, có nên không ạ?

Nếu cúng dường mà họ cảm thấy đó là đúng, thì bắt họ không làm nữa, họ cũng khó chịu, tâm không an. Nếu họ thích làm thì cứ để họ làm, đó cũng chỉ là 1 giai đoạn của việc học đạo thôi. Dù cúng dường gì đi nữa, mà vẫn đảm bảo được cuộc sống đời thực, không tạo ra mâu thuẫn, phiền phức, rắc rối... cho ai, thì cứ để họ làm. Hãy để vạn pháp được vận hành 1 cách hoàn toàn tự nhiên, qua đó mỗi người sẽ tự nhận ra được bài học cho mình, việc của người khác, cho dù thân thiết đến đâu, cũng không

nên can thiệp quá sâu mà lại đánh mất mình, quên đi tâm thanh tịnh của mình.

Và cúng dường chân thật, là cúng dường "bằng sự tu hành của chính mình", đó mới là "chân cúng dường", xả bỏ được "tham, sân, si, mạn, nghi..." đó mới là chân cúng dường, chứ không phải bằng tài vật, tiền của... ở bên ngoài, nó chỉ tạo ra phước đức, chứ không tạo ra được công đức thành phật. công đức là tu ở nơi tâm, phước đức là tu ở hình thức bên ngoài.

Lời tâm truyền số 2763

Thưa thầy, cõi Thường Tịnh Quang và Phật Giới là 1 hay là 2 ạ?

2 danh từ ấy là 1 thôi, gọi cách nào cũng được.

Lời tâm truyền số 2764

Có cách nào để hiểu về tam minh và lục thông 1 cách đơn giản không ạ?, con nghe cao siêu quá không hiểu gì cả.

Tam minh: hiểu đơn giản là, "không tham là minh, không sân là minh, không si là minh", người không còn tham, sân, si chính là người có tam minh.

Lục thông: hiểu đơn giản là, đối với lục căn thì "trong thấy chỉ thấy, trong nghe chỉ nghe, trong ngửi chỉ ngửi, trong nếm vị chỉ là nếm vị, trong xúc chạm chỉ là xúc chạm, và trong biết biết", khi lục căn tiếp xúc với lục trần mà không sinh ra ý niệm thì là thanh tịnh, viên thông rồi, người mà lục căn được thanh tịnh chính là người có lục thông.

Lời tâm truyền số 2765

Cho con hỏi, không dính mắc vào bất cứ gì, vậy thì 4 chữ A Di Đà Phật, có phải cũng là 1 dính mắc không ạ?

4 chữ Hồng Danh A Di Đà Phật, vừa là 1 sự dính mắc, những cũng là không có dính mắc gì cả, vì sao lại vậy?

Bởi công phu niệm phật, tạm chia làm 2... giai đoạn: Giai đoạn đầu là chấp trì Hồng Danh để gạn lọc phiền não..., cho đến khi phiền não... chẳng còn, tức đạt đến lí nhất tâm, tức công phu thành phỉến,..., thì có thể buông xả câu A Di Đà Phật đó đi.

Khi buông xả rồi thì tới gian đoạn 2, chẳng còn câu niệm phật nào nữa, niệm mà không niệm, không niệm mà niệm, chỗ này là sự nhất tâm, tương ứng với

tâm Rỗng Lặng Thanh Tịnh Trong Sáng,
trong tâm ấy chẳng có gì cả, cho nên là
không dính mắc vào đâu cả.

Lời tâm truyền số 2766

Khi ta rời đi, con đừng buồn, vì ta có thể trở lại bên con bất cứ khi nào. Sinh tử đối với ta, **CHỈ LÀ 1 CUỘC ĐẠO CHƠI.**

Lời tâm truyền số 2767

Người giác ngộ, họ có 1 năng lực đặc biệt, là bất kể lời nào của họ nói ra, con đều có cảm nhận như lời đó là của Phật, Bồ Tát vậy, tràn đầy trí tuệ và từ bi vô lượng.

Lời tâm truyền số 2768

Như Lai có thể làm cho tất cả thế giới hóa thành Cực Lạc, nhưng chúng sinh lại không cần đến. Chỉ có những người biết buông xả để đến với ta, mới được hưởng cảnh sắc cực lạc mà thôi.

Lời tâm truyền số 2769

Vô lượng thế giới, ở trong 1 thế giới.
Trong 1 thế giới, cũng có vô lượng thế
giới. Bản thân con là tất cả, tất cả cũng
là bản thân của con. Tất cả chúng ta, là
đồng 1 thể, không có kẻ cô đơn, cũng
không có người bị bỏ lại.

Lời tâm truyền số 2770

Chịu khổ,
Đau khổ,
Thấy khổ,
Chấp nhận khổ,
Buông xả khổ,
Tự tại trên khổ,
Hỷ lạc trong khổ.

Lời tâm truyền số 2771

Giải thoát đi ra khỏi sinh tử, thực ra chỉ là "nghĩa thứ 2". Giải thoát thật sự ở "nghĩa thứ nhất", là ở ngay trong cuộc sống của con, tại đây, bây giờ, ngay lúc còn trong sinh tử này... mà tâm của con đã hằng được an vui, tự tại, thanh tịnh và trong sáng,... .

Lời tâm truyền số 2772

Con tu gì?, tu gì thì cũng không đem đến sự giác ngộ giải thoát đâu, vì sao vậy? Bởi vì tâm đó là **tâm còn bám chấp, còn dính mắc...**, không phải thanh tịnh, vô niệm... . Chừng nào con **đạt đến sự vô tu, thì mới thực sự là con đang tu.**

Thế nào là vô tu? **Không khởi tâm động niệm mọi lúc mọi nơi** thì là vô tu, **tâm hằng Rỗng Lặng Trong Sáng** thì là vô tu,..., 10 phương Chư Phật đều dùng tâm ấy mà đi trong sinh tử, tự tại ra vào muôn ức thế giới để giáo hóa chúng sinh,... .

Lời tâm truyền số 2773

Cũng như thế, tu để chấm dứt sinh tử chỉ là "nghĩa thứ 2", tu để chấm dứt vọng tâm, lăng xăng, động niệm... mới là nghĩa thứ nhất. Đó chính là CHÂN ĐẾ, con đạt được CHÂN ĐẾ này, thì việc sinh tử nào, hay đi vào cõi nào... cũng không còn là trướng ngại, phiền não, và khổ đau... nữa, đó mới thật sự là chấm dứt sinh tử. Giải thoát không phải là chấm dứt sinh tử đâu, "giải thoát rồi như Phật... vẫn có thể tiếp tục sinh tử để giáo hóa... mà?", cho nên, giải thoát là dù con sinh tử, hay con không sinh tử..., thì cũng đều là mang 1 bản tâm thanh tịnh bất nhiễm ấy thôi, khi con nhận ra thì con liền chấm dứt sinh tử của con rồi(chấm dứt niệm khởi, sự sinh diệt của ý niệm).

Lời tâm truyền số 2774

Việc sinh tử, là việc chặn đứng tất cả sự tìm kiếm, mong cầu, khởi tâm... của con. Chừng nào con không còn sự tìm kiếm, không còn mong cầu, không còn sự khởi tâm..., thì con liền viên mãn sự tu của con rồi vậy.

Lời tâm truyền số 277

Thưa thầy, con xuất gia đi tu thì có được giác ngộ giải thoát không ạ?

Chưa chắc, việc tu hành phải xét ở trong tâm, là tâm ấy có buông ra tất cả phiền não, tập khí, tham sân si...(tâm xuất gia) để trở lại Chân Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng hay không???, đó là điều quan trọng, chứ không phải cạo cái đầu, đắp cái y,... trên hình tướng giả tạm, việc đó thì bất cứ ai cũng làm được cả. Thân xuất gia mà tâm chưa xuất gia thì người đó chưa được gọi là người xuất gia, thân chưa xuất gia mà tâm xuất gia, thì người đó mới đích thực là tỳ kheo của Như Lai(giống như ngài Sa Nặc vậy, Sa Nặc là người đưa Phật ra khỏi hoàng cung, tìm con đường giác ngộ giải thoát, Đức Thích Ca đã gọi vị đó là Tỳ Kheo).

Lời tâm truyền số 2776

Thưa thầy, vậy đi tu để làm gì ạ?

Đi tu, không để làm gì cả.

Lời tâm truyền số 2777

Nếu con đi tu, thì con cần chuẩn bị gì
thưa thầy?

Hai bàn tay trắng.

Lời tâm truyền số 2778

Cùng là thân tướng con người như nhau, thế nhưng, bên trong tâm có sự khác biệt rất lớn. Người thật tu, người giả tu, người thì thật thật giả giả không tự minh bạch,..., có khi lại là bậc thánh Tu Đà Hoàn, hoặc Tư Đà Hàm, hoặc A Na Hàm..., nhưng cũng có khi chỉ là Phàm Phu Chính Gốc, đầy rẫy phiền não và tham sân si... trong lòng. **Con phải thường PHẢN QUAN TỰ KỈ** lấy chính mình, thấy rõ, chấp nhận, và buông đi tất cả ô uế trong lòng của con, thì Như Lai mới tới gần con được.

Lời tâm truyền số 2779

Như Lai luôn đi về hướng của con, nhưng cứ mỗi khi ta tới gần con, thì con lại chạy đi 1 chỗ khác, tâm của con không thể yên lặng được. Nhưng con đừng lo lắng, ta sẽ dùng tất cả sức lực để đi theo con, dù cho tới vô lượng kiếp nữa của con. Bởi ta biết, rồi sẽ có 1 ngày chúng ta gặp được nhau, ta đuổi kịp được con, khi mà tâm của con **ĐƯỢC TỊCH LẶNG**.

Lời tâm truyền số 2780

Thầy tu theo pháp môn nào ạ?

*Ta không tu theo pháp môn nào cả,
pháp môn chỉ làm trưởng ngại tâm
thanh tịnh của ta.*

Lời tâm truyền số 2781

Tâm thanh tịnh là thế nào ạ?

Tâm rỗng lặng, trong sáng là tâm thanh tịnh.

Không khởi tâm động niệm là tâm thanh tịnh.

Không tham, sân, si... là tâm thanh tịnh.

Không tìm cầu, dính mắc... là tâm thanh tịnh.

Lời tâm truyền số 2782

Có gì là thường trụ không ạ?

TA KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 2783

Tự Tánh thường tịch lặng, vậy tại sao Lục Tổ lại nói, nào ngờ tự tánh luôn sanh muôn pháp ạ?

Pháp ấy chẳng phải pháp của sinh diệt, của niệm khởi, vọng thức..., mà là thanh tịnh pháp, thanh tịnh niệm(giống như bóng trong gương, gương luôn phản chiếu vạn vật(luôn sanh pháp) mà bóng ấy chẳng thể làm mất đi sự thanh tịnh của gương), là pháp phá chấp(KINH) đi tâm chấp trước của từng chúng sinh đối với từng sự dính mắc của chúng sinh vào pháp sanh diệt nơi họ. Khi chẳng còn mảy may chấp pháp(tướng thế gian), thấu tốt chân tướng vô tướng, thì liền có trí tuệ XUYÊN THẤU CÁC PHÁP, CÁC TƯỚNG ẤY mà

chẳng còn trướng ngại, cho nên, BẢN
TÂM dù LUÔN phản chiếu vạn vật,
nhưng vẫn THƯỜNG TỊCH LẶNG.

Lời tâm truyền số 2784

Con biết tìm cao nhân ở đâu để học đạo cho đúng ạ?

Chừng nào thấy cao nhân **CHÍNH LÀ MÌNH** mà thôi đi sự tìm kiếm bên ngoài, và niệm khởi trong tâm..., thì trong lòng của con mới an yên. **THẦY BÊN NGOÀI CÓ LÀ PHẬT NÓI THÌ TẬN CÙNG CŨNG LÀ TRẢ PHÁP LẠI CHO PHÁP, TRẢ CHÍNH MÌNH(TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG) LẠI CHO CHÍNH MÌNH.**

Lời tâm truyền số 2785

Như bóng trong gương, như hình trong nước..., có mà như không có, sinh mà chẳng phải sinh, diệt mà chẳng phải diệt... Vô lượng tướng trạng, sắc thái, sinh diệt, phiền não, khổ đau... của con **ĐỀU LÀ NHƯ THẾ.**

Lời tâm truyền số 2786

Ai cũng có thể từ bi, yêu thương, tha thứ được mà. Tại sao đối với bất kì người nào mà con gặp, con đều đưa ra nhận xét, đánh giá... đối với họ?, đó là việc làm không tốt, là hành vi tự đề cao bản thân mà khinh rẻ người khác., nó xây dựng bản ngã của con càng lớn mạnh hơn. Tốt nhất là đối với bất kì ai, con đều dùng tâm từ bi, thông cảm, thương xót... cho tất cả những gì thuộc về họ, thì tấm lòng từ bi của con mới lớn lên được. Như Lai không có 1 câu trách móc ai cả, bởi Như Lai không muốn làm cho ai tổn thương hết.

Lời tâm truyền số 2787

Nhận xét, đánh giá, chỉ trích... người khác, sẽ làm tổn hại **ÂM ĐỨC** của con rất nặng nề, đồng thời làm tâm trí của con luôn nhìn nhận ra bên ngoài mà **đánh mất tâm thanh tịnh**. Vì tổn đức, vì không thanh tịnh..., cho nên, đường mà con đi sẽ là những con đường mịt mù tăm tối, khó có người bầu bạn, giúp đỡ,...

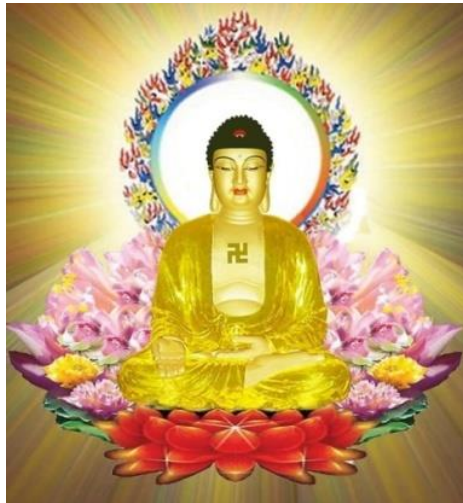
Lời tâm truyền số 2788

Không phải chuyện gì cũng cần đến tư duy, tư duy là 1 dạng của phiền não, vọng động, sanh tâm..., có nhiều chuyện con chỉ cần **BIẾT THẾ LÀ ĐỦ**, cứ để cho nó là chính nó, tự pháp vận hành chẳng cần đả diệt, thì nó lại tự diễn ra 1 cách hoàn hảo, chẳng cần con phải làm gì cả.

Lời tâm truyền số 2789

Những gì ta nói, con có thể hiểu ngay lập tức 1,2... phần thôi. Khi con có trải nghiệm qua những sự khổ của con, thì mới hiểu thêm được vài phần nữa... . Cho đến khi con **CHỨNG NGỘ TỰ TÂM** của con, thì con mới hoàn toàn hiểu được cả 10 phần những gì mà ta đã nói.

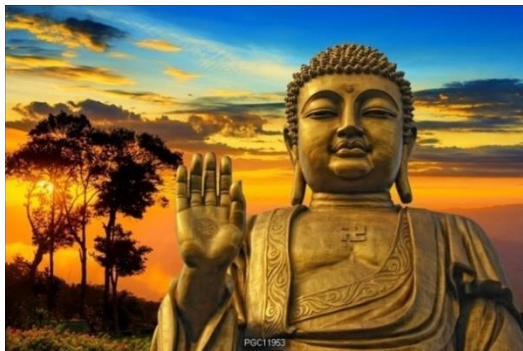
Lời tâm truyền số 2790

Có những con người, họ **ẩn đức ẩn trí...**, cho dù con có ở bên cạnh họ cả ngàn năm, thì con cũng không nhận ra họ thế nào đâu, con chỉ có thể biết họ qua lãng khính, nhận thức, tư tưởng... còn giới hạn của con thôi. **Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền...** ở trong các cõi đều nhiều vô số..., tốt nhất để không đắc tội với ai, thì con đừng nghĩ xấu cho ai cả, tất cả đều xem là Phật, Bồ Tát... hết, thì là an toàn rồi.

Lời tâm truyền số 2791

Sự có mặt của con trước người quan tâm đến con, thương con..., là 1 món quà quý giá đối với họ. Ta đã từng xuất hiện bằng nhiều cách đối với tất cả chúng sinh, không từ bỏ 1 ai cả. Chỉ cần con nghĩ đến Như Lai, thương Như Lai..., thì sẽ đến 1 lúc nào đó, ta sẽ xuất hiện trước mặt của con, ăn cơm với con, nói chuyện với con... như 1 người bạn tri kỉ ngàn năm mới được gặp.

Lời tâm truyền số 2792

*Tối nay ta pha được tách trà ngon,
con hãy lại đây và uống trà với ta.*

Lời tâm truyền số 2793

Con đừng nghĩ quá nhiều về ta, càng nghĩ về ta, con càng không hiểu ta, bởi tâm ta đã hằng tịch lặng, chẳng còn nghĩ ngợi gì cả. Đối với con, ta cũng không khởi tâm động niệm mà suy xét đến từng ý nghĩ, lời nói, hành động của con đâu, cho dù con có làm gì, thiện hay ác, chánh hay tà..., thì tâm ta cũng vẫn là 1 **THỂ TỊCH LẶNG** ấy mà thôi, vẫn luôn là 1 khối thương tròn đầy, không có tí vết đối với con và đối với tất cả,...

Lời tâm truyền số 2794

Để cảm nhận về 1 con người, con cũng cần phải có 1 khoảng thời gian rất dài, để quan sát xem họ đang làm gì cho cuộc sống này..., huống hồ là 1 vị Thánh..., có khi con dùng cả cuộc đời của con để ở bên họ, con cũng chỉ có thể hiểu được phần da của họ, còn phần xương tủy, thì chỉ có những vị Thánh... giống như họ thì mới nhận ra nhau, thấu hiểu nhau... . Những vị Thánh... họ nhận ra nhau rất dễ dàng, đôi khi chỉ là 1 ánh nhìn... . Bởi vậy, con là phàm phu..., con sẽ chỉ nhìn thấy phàm phu..., con là Thánh Nhân... thì con mới nhìn ra ai là Thánh Nhân... được.

Lời tâm truyền số 2795

Trí tuệ thật sự, không phải chỉ là những sự thấu hiểu đối với các pháp..., mà đôi khi chỉ là 1 lời nói bình thường nhưng chứa đựng sự từ bi, ấm áp, gần gũi... ở trong đó. Từ bi mới chính là loại trí tuệ đệ nhất, có loại trí tuệ này, thì con không còn trượng ngại, con không có kẻ thù, con không có khổ đau, thậm chí là con không có sinh tử,... .

Lời tâm truyền số 2796

Nghe Đạo, Nghi Đạo, Thấy Đạo, Tổ
Đạo, Đắc Đạo, Hành Đạo, Xả Đạo, Vô
Đạo.

Lời tâm truyền số 2797

Mọi sự trên đời đều giúp chúng ta biết được phản ứng của tâm mình ra sao. Cùng là 1 sự việc bé nhỏ ở đời, nhưng cảnh giới trí tuệ của tâm hồn nơi con sẽ quyết định phản ứng đối với sự việc đó thế nào???. Tâm sân, giận... thì hò to quát lớn..., tâm ích kỉ thì trì triết, đay nghiến..., tâm rộng rãi, từ bi... thì mỉm cười, cho qua..., tâm rỗng lặng trong sáng thì thấy như không thấy, nghe như chẳng nghe, nhìn như chưa từng nhìn..., trời có sập xuống thì trong tâm ấy cũng chẳng còn động niệm, sợ hãi... .

Lời tâm truyền số 2798

Con đừng trở thành phàm phu, con đừng trở thành Alahan, con đừng trở thành Bồ Tát, và con cũng đừng trở thành Phật..., mọi tâm mong muốn ấy chỉ là Vọng Tâm mà thôi. CON HÃY LÀ CHÍNH CON, HÃY NGỰ TẠI TÂM RỒNG LẶNG TRONG SÁNG CỦA CHÍNH CON THÔI NHÉ.

Lời tâm truyền số 2799

1 người giác ngộ rồi thì có cần phải học nữa không ạ?

Học cũng được, không học cũng được.

Lời tâm truyền số 2800

Niết Bàn là Tịch Tĩnh, Tịch Tĩnh là Niết Bàn. Như Lai NHẬP NIẾT BÀN, chỉ là việc ta trở về với tâm Tịch Tĩnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... mà thôi.

Lời tâm truyền số 2801

Tịch Tĩnh là thể Giác Sáng, Vãng Lặng,..., con trở về với sự Tịch Tĩnh, có nghĩa là con Quy Y Phật rồi. Thanh Tĩnh là sự Trong Sạch, Định Tĩnh..., không tham sân si, vọng tưởng,..., mà trở về với sự thanh tịnh, có nghĩa là con quy y pháp, quy y tăng rồi,... . Sự trở về trọn vẹn với sự tịch tịnh, định tĩnh, trong sạch..., chính là con đang ở trong niết bàn rồi đó.

Lời tâm truyền số 2802

Tâm Thiền là tâm đưa con trở về với Niết Bàn, là tâm Thấy Biết Như Thật mà không dính mắc vào các pháp bên ngoài, cũng như các tâm tham sân si, vọng tưởng... ở bên trong tâm con dấy khởi lên.

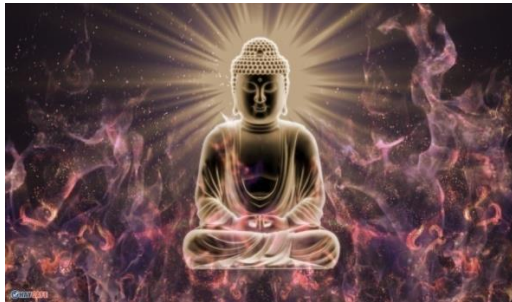

Lời tâm truyền số 2803

Có niệm hay vô niệm... đều có thể Niết Bàn như thường. Khi con có niệm thì con biết rõ là có niệm, biết rõ sự khởi niệm ở trong các pháp, các duyên... của con. Khi con vô niệm thì cũng biết rõ là đang vô niệm, biết rõ sự tĩnh lặng của tâm trong mọi sự, mọi pháp... - đó là con đang sống trong Niết Bàn rồi vậy. "Sống trong niết bàn mới đem đến sự giác ngộ, giải thoát, chứ không phải tu theo 1 phương pháp nào đó thì mới đem đến sự giác ngộ giải thoát, hay đem đến quả vị niết bàn", bởi không sống trong niết bàn (tâm thấy biết như thật), thì không thể phá trừ tham, sân, si, vọng tưởng... của con đi được.

Lời tâm truyền số 2804

"Niết bàn là nhân, nhưng cũng đồng thời là quả, gọi là sự Viên Dung, Định Tĩnh... chẳng có trước sau, chẳng có sinh diệt...", khi vừa thấu tột lẽ đó, thì có thể nói rằng Niết Bàn cũng là **"phi nhân, phi quả"...**, bởi nhân quả là nói cho sự vận hành của các pháp, các tướng,..., nếu nhận ra **"chân pháp vô pháp, chân tướng vô tướng..."**, thì đâu có cái gì là sinh tử, hay nhân quả gì trong sinh tử ấy... nữa đâu?

Lời tâm truyền số 2805

Tự Tánh Di Đà, chính là Tánh Biết, là Phật Tánh của con. Duy Tâm Tịnh Độ, là Tánh Biết ấy hằng thanh tịnh, trong sáng. Phật A Di Đà tiếp dẫn, cũng chính là Tánh Biết của con tiếp dẫn, tiếp dẫn cái gì?, là tiếp dẫn tất cả phiền não của con đều trở về sự thanh tịnh, trong sáng. Khi con sống nơi Tánh Biết Thanh Tịnh, thì chính con đang tiếp dẫn mình trở về Phật Giới của 10 phương Chư Phật rồi đấy.

Lời tâm truyền số 2806

Định của tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... là định cao nhất, là đại định của Chư Phật, **định này hằng sáng nên sanh tuệ**. Còn định của thiền định..., thì phải có tầm có tứ, có trụ tâm, có ý đồ của bản ngã, có sanh tâm đối trị..., **khi định lại thì tâm chẳng còn sáng, không sanh tuệ được**. Để có định của tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., thì con chỉ cần **BUÔNG RA TẤT CẢ PHÁP** là đủ.

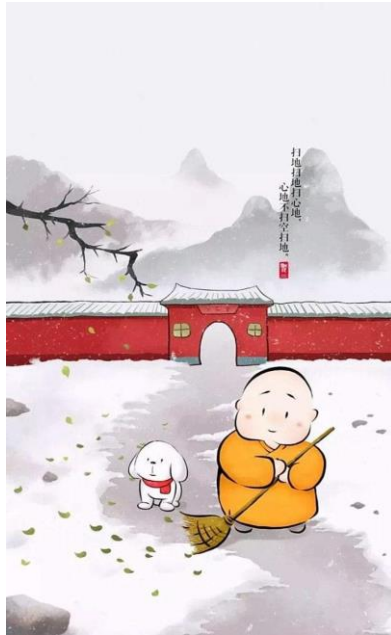

Lời tâm truyền số 2807

Có 1 sự si mê, ngu ngốc... của kẻ chỉ đạo, là cho rằng **"NIẾT BÀN CỦA TA"** là 1 thứ cao siêu, nhiệm màu, khó đạt được..., khiến cho hàng hậu học sợ hãi, **KHÔNG DÁM NHẬN TÂM RỔNG LẶNG TRONG SÁNG** nơi chính mình để tu, để sống, để phá trừ đi phiền não, tập khí..., mà cứ phải rong duổi tìm cầu niết bàn ở xa xôi, vẽ ra đủ thứ phương pháp để chỉ bày 1 cách lẩn quẩn, khiến cho kẻ tu hành muôn đời mà vẫn không sáng đạo, **TỘI ẤY PHẢI ĐỌA ĐỊA NGỤC**. Con à, pháp của Như Lai không nằm ngoài 1 chữ **BUÔNG**, khi con **buông đi tất cả ý đồ của bản ngã** mà con muốn trở thành..., thì tâm con liền **Rỗng Lặng Trong Sáng**, liền Viên Mãn sự tu hành của con rồi.

Lời tâm truyền số 2808

Rỗng Lặng Trong Sáng là tên gọi khác của Niết Bàn. Tâm con đang Rỗng Lặng Trong Sáng, nghĩa là con đang an trụ trong Niết Bàn rồi vậy. Như Lai thấy con, và con cũng thấy được Như Lai.

Lời tâm truyền số 2809

Bậc Thánh trong tâm là vô sự, nhưng không có bất kì 1 vị thánh nào không có mục đích cho cuộc đời, cho chúng sinh (nếu họ còn sống)... cả. Khi họ tự biết họ là ai, thì tự nhiên họ cũng biết được bổn phận, trách nhiệm, sứ mệnh... của chính mình. "Trí tuệ, đạo đức... càng cao, thì bổn phận, trách nhiệm, hạnh nguyện, sứ mệnh... càng lớn", trừ khi họ nằm liệt 1 chỗ, không thể làm gì... thì họ mới thôi. Còn người mà không cảm thấy mình có bổn phận, trách nhiệm, hạnh nguyện... gì với chúng sinh..., thì nhất định còn là người phàm phu, tuyệt đối chẳng phải hàng ngũ Thánh Hiền... .

Lời tâm truyền số 2810

*Không cần ai phải dạy đời ai cả, bởi bản thân mỗi người... đều có sự lựa chọn và cách sống riêng của mình, họ luôn chọn ra được những điều mà mình cần thiết, cần hướng đến,... . Rồi cuộc đời sẽ tự cho họ biết những bài học mà họ cần đến. Chính vì vậy, sự giáo dục thật sự là phải **THUẬN THEO TỰ NHIÊN**, người nào muốn tiến đạo... thì tự tham cầu mà học hỏi..., chứ không phải đề cử người khác ra để nói lí lẽ..., đó là 1 sự ngạo mạn, đề cao bản thân, là người chưa trưởng thành, chưa thấu đạo, chưa thấu tốt lẽ trời,... .*

Lời tâm truyền số 2811

Ta có thấy ai đang tham đâu, ta có thấy ai đang sân đâu, ta cũng có thấy ai đang si đâu... . Bởi ta nhìn vào bản tánh của tất cả chúng sinh, nên ta chỉ thấy họ cũng đang an trụ niết bàn như ta vậy. Nếu trong tâm con còn tham sân si..., thì chắc chắn con cũng sẽ thấy kẻ khác cũng còn, mình càng tham thì thấy kẻ khác càng tham, mình càng sân thì thấy kẻ khác càng sân, mình càng si thì thấy kẻ khác cũng càng si,... . Người minh tâm kiến tánh, thì 10... phương Chư Phật hiện khắp các cõi, 1 kẻ phàm phu cũng không còn nữa, mà tất cả đều là Như Lai,... .

Lời tâm truyền số 2812

Ta tặng cho con 1 câu thần chú, để con có thể bình tâm trong mọi lúc mọi nơi, đó là: **"MỌI VIỆC TRÊN ĐỜI, ĐỀU CÓ LỐI ĐI RIÊNG, TỰ PHÁP VẬN HÀNH, KỂ CẢ LÀ VIỆC CỦA CON"**, ta và con, **CHỈ LÀ "NGƯỜI QUAN SÁT(tức minh sát, hay sống trong tánh biết thanh tịnh...)"**.

Lời tâm truyền số 2813

Liễu thoát sinh tử... chẳng có gì là cao siêu cả, nó chỉ đơn giản là 1 trạng thái của tâm hư vô, thanh tịnh, tỉnh sáng, rỗng lặng... của con mà thôi. Ở trong tâm ấy, **"chẳng có niệm khởi"**, nên chẳng có cái gì gọi là sinh, hay gọi là tử... cả.

Lời tâm truyền số 2814

Bản tánh của con vốn không có sinh tử, sở dĩ có sinh tử... bởi con "có ý niệm về nó", người chẳng có ý niệm về sinh tử..., chính là người lìa khỏi sinh tử..., **BỞI SINH TỬ CŨNG CHỈ LÀ 1 Ý NIỆM MÀ THÔI.**

Lời tâm truyền số 2815

Ta không vì sinh tử hay không sinh tử mà tồn tại, mà hiển hiện..., "dù là sinh tử hay không sinh tử... thì ta vẫn là ta, bản tánh vẫn là bản tánh..., chẳng mảy may dính dáng". Có tướng hay không có tướng, có niệm hay vô niệm..., đều chỉ là những loại tâm chấp trước, là góc nhìn nhỏ hẹp, là khái niệm chủ quan... của con. Tâm thể hoàn toàn thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng... mới chính là nguồn cội của tất cả, chỗ ấy là không sinh tử, chỗ ấy là niết bàn,... .

Lời tâm truyền số 2816

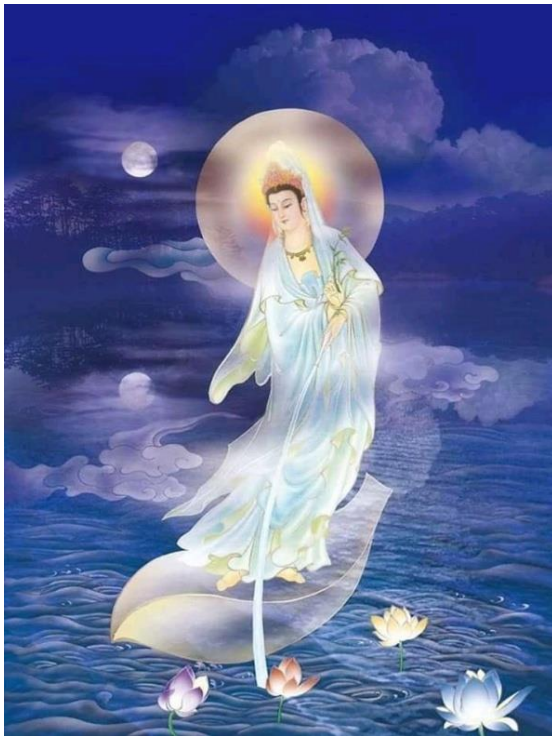
Ở trong niết bàn thì con mới có thể tu được, chứ không phải con tu để tìm cầu cái đích niết bàn ở tương lai,..., làm như vậy là sử dụng vọng tâm để tìm cầu chân tâm, thì chẳng thể được,... .

Lời tâm truyền số 2817

Con đường của giới định tuệ..., là để đi đến niết bàn phải không ạ?

Đúng mà cũng không đúng, đường tới niết bàn vốn chẳng có con đường nào cả.

Lời tâm truyền số 2818

Phải tập cho tâm có được định, dùng tuệ để quan sát định, dùng giới để cột tâm phải không ạ?

Chân Tâm giống như người mẹ, giới định tuệ... giống như các con..., nếu thật sự nhận ra chân tâm, thì sẽ tự thấy trong đó có đầy đủ giới định tuệ... trọn vẹn rồi, chứ định thì không phải tập(định mà tập là thiền định(có nhập xuất, tầm tứ...)..., chứ không phải chánh định(thường định) của chân tâm). Không phải dùng tuệ để quan sát định(nói như vậy là tuệ ở ngoài định thì chẳng phải), hay dùng giới để cột tâm(chân tâm thì không thể cột, cột được thì là cột vọng tâm chứ chẳng phải chân tâm, hay con thì không sinh ra mẹ được,...)...., đó chỉ là

những vọng tưởng, vọng tâm... chứ không phải chân tâm,..., chân tâm thì không có đối đãi, vọng niệm, vọng tâm... gì cả,... .

Lời tâm truyền số 2819

Thân thọ tâm pháp nơi con cũng chẳng phải con, khi con nhận ra chính thân thọ tâm pháp... nơi con chẳng phải ta, của ta... thì ngay đó con liền giải thoát khỏi tất cả.

Lời tâm truyền số 2820

Thưa thầy, phước đức là thứ mình có như tiền của, vật chất... thì mình cho được, còn công đức thì là thứ của mình, chẳng thể cho người khác được phải không ạ?

Nguyện đem công đức này,

Hồi hướng khắp tất cả,

Đệ tử và chúng sinh,

Cùng đồng thành Phật Đạo!

Lời tâm truyền số 2821

Thầy có thể hướng dẫn cho con cách lạy phật, hơi thở như thế nào, cách đếm thế nào được không ạ?

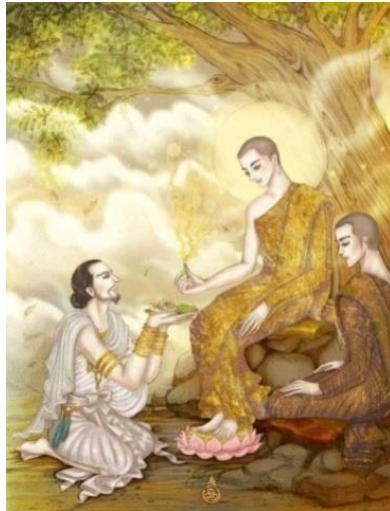
*Bạn cứ thành tâm mà làm, làm thế nào cũng được cả, **quan trọng là thành tâm, thành thật hay không thôi**, còn mọi thứ khác đều chỉ là hình thức do con người vẽ ra, bạn cũng có thể vẽ ra được.*

Lời tâm truyền số 2822

Cho con hỏi, nếu đã về với chơn tâm bản tánh, không có suy nghĩ, không dính mắc, thì có cần phải niệm phật, tưởng phật nữa không ạ? Hay chỉ thấy biết là được rồi ạ?

Nếu còn suy nghĩ thì cứ ngẫm thêm đi.

Lời tâm truyền số 2823

Con thường thấy nóng nhiệt khắp thân người khi thiền quán hơi thở ra vô, và sau đó thì cảm thấy nặng đầu lâng lâng, mất tập chung là sao ạ? Và con phải làm sao cho đúng ạ?

*Tất cả mọi vọng tưởng, hay cảm thọ ấy... đều chỉ cần **thấy rõ và buông ra** là được, không chấp trụ vào đâu, **quay lại tánh biết thanh tịnh** thì mọi cảm thọ, vọng tưởng gì... thì rồi cũng qua hết.*

Lời tâm truyền số 2824

Cho con hỏi, chép kinh phật có phước đức hay lợi gì cho tu tập không ạ?

Chỉ có tác dụng dẫn nhắc bản thân để tu tập theo đó, chép vạn cuốn kinh mà không hiểu không tu thì không có ý nghĩa gì cả.

Lời tâm truyền số 2825

Vậy trì chú, và niệm phật... thì sao ạ?
Cũng là như thế, và **mục đích là để trở về tâm thanh tịnh mà sống với nó.**

Lời tâm truyền số 2826

Thưa thầy, con cứ bị dính mắc vào nhận thức của con, cái gì cũng muốn phải biết cho bằng được, như vậy con đã sống trong tánh biết của con chưa?

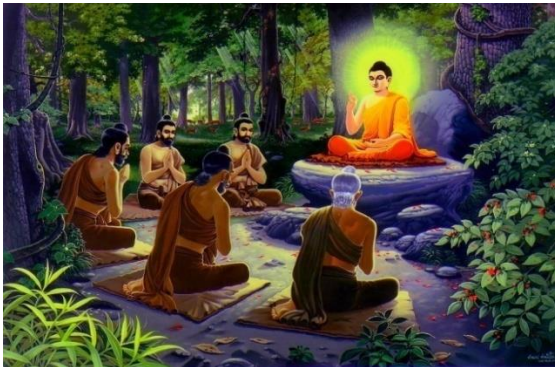
Còn nghi hoặc như thế thì đương nhiên là chưa rồi, tánh biết tự biết chứ không còn hỏi, còn nghi hoặc gì nữa. Nhận thức phải biết cho bằng được, đó không phải là tánh biết, "biết mình hiểu biết cái này, hoặc biết mình không hiểu biết cái này, đó mới thật là tánh biết đang biết", chứ không phải tánh biết là sự hiểu biết cho bằng được, không hiểu biết thì tánh biết không có. Biết rõ vạn pháp đang diễn bày là được, không cần thiết phải hiểu, hay can thiệp... gì trên

đó, thì mới là giải thoát, tự tại trên các pháp.

Lời tâm truyền số 2827

Sự giác ngộ của con là sống được với chân tâm thanh tịnh, không dính mắc..., chứ không phải sự giác ngộ là phải hiểu biết tận cùng của mọi vấn đề, giác ngộ không phải là hiểu hay không hiểu về các pháp, mà là đối với các pháp ấy, con không còn khởi tâm, vọng tưởng theo nó... . Con hãy **TRẢ PHÁP LẠI CHO PHÁP**, trả đến tột cùng thì bản tâm của con tự hiển hiện.

Lời tâm truyền số 2828

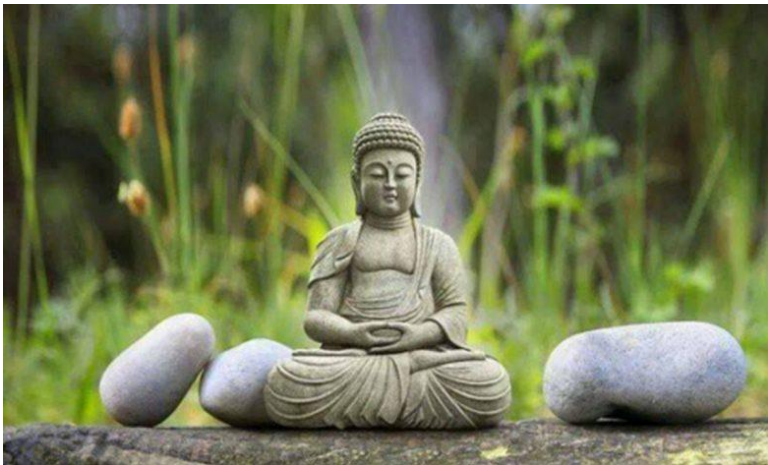
Thưa thầy, con bị nghiệp thủ dâm, không biết làm sao để có thể từ bỏ được ạ?

Hãy thử cách này đi, lạy phật, Bồ Tát 3000... lạy, mỗi lạy đều thành tâm sám hối, và nguyện cho hết thấy chúng sinh cùng tiêu giảm được nghiệp thủ dâm này,... .

Lời tâm truyền số 2829

Từ khi ta nhận ra rằng, phước phần của ta đều do chính **lòng tốt** của ta tạo ra, tai họa của ta đều do **ác ý** của ta trước kia tạo ra, thì ta đã hoàn toàn là người tự do tự tại, không còn ngóng trông, dựa dẫm... vào bất kì ai cả, **ta chỉ có thể dựa vào chính ta mà thôi.**

Lời tâm truyền số 2830

Hãy ngẫm kĩ lại đi, kiểu gì con cũng tìm ra được vài người tin tưởng và yêu thương con vô điều kiện, nếu con không đủ bản lĩnh để đối diện với hết thảy, thì hãy **ném bỏ hết những thứ ngáng đường con ra 1 bên**, và chỉ đồng hành với vài người tin tưởng và yêu thương con ấy mà sống, cuộc sống ấy mới đích thực là an vui, **hãy nhả tâm một chút để nhận lại sự tự do**, người không tôn trọng con, thì cũng không xứng đáng nhận lại sự từ bi của con đâu, **từ bi không đúng chỗ lại là sai làm đấy**. Hãy nhớ rằng, **PHẬT CŨNG CHỈ XUẤT HIỆN ĐÚNG NƠI ĐÚNG LÚC, ĐÚNG THỜI KÌ...**, chứ không xuất hiện một cách tùy tiện, vô nguyên tắc..., nhất là trước mắt kẻ phàm phu thường khinh mạn,... .

Lời tâm truyền số 2831

Ta thấy rằng, khi con còn sống trong thế giới ta bà này, thì chẳng thể nào tránh khỏi khó khổ và phiền não... đâu. Cứ chuyện này chưa dứt, thì chuyện khác lại nối đuôi..., giống như các đợt sóng dồn dập trên mặt biển vậy. Vấn đề của con không phải là làm sao để tránh né tất cả, mà là gia tăng được định tâm, và bản lĩnh... để đối diện với hết thầy, ở trong thân thọ tâm pháp... của chính con, làm sao luôn là TỈNH THỨC VÀ KHÔNG DÍNH MẮC là được rồi.

Lời tâm truyền số 2832

Động và tịnh, vọng và chân..., chỉ là khái niệm của tướng, là 2 biểu hiện, 2 mặt đối đãi của tướng... . Tánh Biết, Phật Tánh... của con, thì không có những khái niệm đó, nó CHỈ BIẾT VẬY THÔI, chấm hết.

Lời tâm truyền số 2833

Bởi vì ta thấy tất cả đều là Như Lai, nên đâu cần phải đi độ cái gọi là chúng sinh... gì nữa đâu, là Như Lai hết rồi thì độ gì nữa?. Vì sao gọi là độ? Là bởi vì kẻ ấy chẳng phải Như Lai(không sống trong tâm rỗng lặng trong sáng) nên mới phải độ. Ta chẳng có nên chẳng cần độ ta, người chẳng có nên chẳng cần độ người..., xuyên thấu tột cùng, muôn tướng về không, Chân Tánh hiện bày, vô niệm vô tướng,... .

Lời tâm truyền số 2834

Niết Bàn cũng chẳng phải Ta, chẳng phải Của Ta. Phật tánh cũng chẳng phải Ta, chẳng phải Của Ta.

Lời tâm truyền số 2835

Tu hành là dừng tất cả mọi sự tìm kiếm lại, ngay cả việc tìm kiếm Niết Bàn, hay tìm kiếm Phật Tánh... cũng phải dừng lại, bởi còn tâm tìm kiếm... thì tức là không sống trong Thực Tại, mà Thực Tại mới chính là Niết Bàn, là Phật Tánh của con được hiển hiện,... .

Lời tâm truyền số 2836

Ai cũng đúng trong cảnh giới tâm của họ, vì thế mà con không cần phải nhận xét về ai cả. Con bọ hung ăn phân là đúng, con trâu ăn cỏ là đúng, người ăn cơm là đúng..., bất kể ai nói gì cũng đúng hết, vận pháp đều vận hành tự nhiên đúng lúc đúng thời điểm cả, con cứ tự nghiệm cái đúng sai của chính mình mà thay đổi tốt hơn là được, không cần nhìn ra cái bên ngoài để phán xét, làm như thế ắt tạo ra mâu thuẫn và phiền não,... .

Lời tâm truyền số 2837

Khi tâm con thanh tịnh, các pháp đều thanh tịnh.

Khi tâm con thanh tịnh, các tướng đều thanh tịnh.

Khi tâm con thanh tịnh, các duyên đều thanh tịnh.

Lời tâm truyền số 2838

Thưa thầy, cái gì là Đạo ạ?

Có cái gì không phải là Đạo ư?

Lời tâm truyền số 2839

Thân thọ tâm pháp của con, chính là cuốn kinh quan trọng nhất mà con phải tự mình đọc lấy, quan sát lấy để thấu hiểu chính mình, thấu hiểu thực tại,..., chỉ cần 1 cuốn kinh đó thôi cũng đủ để con giác ngộ giải thoát, chứ không cần đến cuốn kinh thứ 2,3... của người khác, hay thậm chí là của vị Phật nào thuyết ra,... .

Lời tâm truyền số 2840

Thưa thầy, Kiến Tánh là gì ạ?

Thấy Biết Thanh Tịnh, LÀ KIẾN TÁNH.

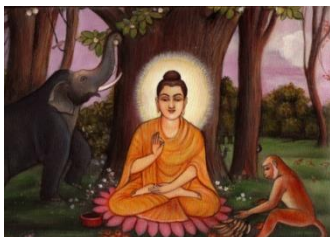
Lời tâm truyền số 2841

Không phải con không có trí tuệ để phân biệt đúng sai, phải trái... đâu. Khi con tĩnh lại 1 nhịp, bước ra khỏi vấn đề để nhìn nhận, con sẽ thấy mọi thứ thật rõ ràng. Có điều, con có chiến thắng được lòng tham và lợi ích của con không thôi?, con có đánh đổi lương tâm của con vì điều đó không thôi?.

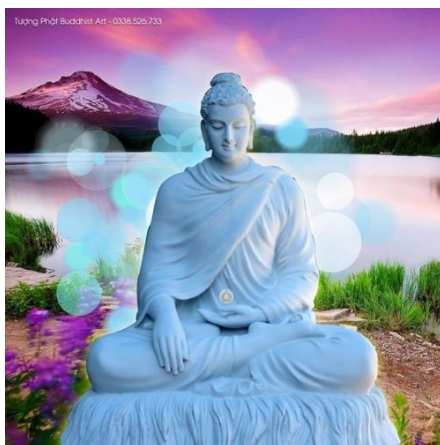
Lời tâm truyền số 2842

Lương Tâm, là mảnh đất tâm thanh tịnh của con, con có thể trồng vào đó mọi sự tốt đẹp, 1 vườn hoa mệnh mông..., nhưng cũng có thể vì tham sân si... ở con, mà con đã trồng vào đó toàn là cỏ dại, ác nghiệp..., và không 1 cây trái, 1 bông hoa... nào có thể phát triển, tồn tại được nữa, bởi họ rất sợ đám cỏ dại ấy của con vùi dập,... . Cuộc đời của con, là do chính con kiến tạo, thiết kế nên, khổ vui... đều là do con đã tự vun trồng lấy.

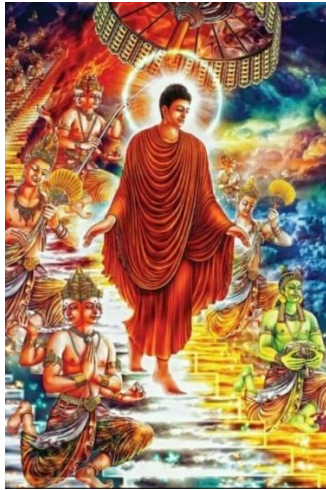
Lời tâm truyền số 2843

Ta hi vọng rằng: "ở trong bất cứ hoàn cảnh nào", con cũng "bảo vệ" được lương tâm trong sáng của con, không bị lợi danh và tham sân làm gục ngã. Người luôn sống trong lương tâm, là người mà ta kính trọng, 3 đời Chư Phật, Thánh Hiền... đều kính trọng, Thiên Địa Quỷ Thần... đều kính trọng, bảo hộ, và yêu thương... lấy con.

Lời tâm truyền số 2844

Mọi cuộc chiến tranh đều không đáng sợ, dù là chiến tranh hạt nhân cũng không đáng sợ..., cuộc chiến tranh đáng sợ nhất, là cuộc chiến giữa Lương Tâm và Tham Sân Si... ở trong lòng của con đó, nó đã kéo dài tới vô lượng kiếp ở trong con rồi, bao giờ thì con mới kết thúc?.

Lời tâm truyền số 2845

Người được gọi là Thánh Hiền, thì phải là người luôn giữ được lương tâm của họ ở trong mọi hoàn cảnh, và mọi tạp niệm... ở chính họ. Họ dùng lương tâm ấy mà đối đãi với hết thảy thì đều có được sự Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi,... . Sống với Lương Tâm, Phật tánh... ấy, chính là con đường Thành Phật mà Như Lai chỉ cho con.

Lời tâm truyền số 2846

Vì lương tâm của con đã gục ngã nhiều lần bởi tham sân si... trong lòng, cho nên cuộc sống hiện tại của con mới tràn ngập phiền não, khổ đau, và trướng ngại... . Ta muốn con bây giờ phải thật mạnh mẽ, làm lại tất cả, ngự vào lương tâm thánh thiện để cải đổi, chuyển hóa, và buông xả tất cả..., CÓ ĐƯỢC KHÔNG?

Lời tâm truyền số 2847

Để Lương Tâm(Phật Tánh) của con hiện ra hoàn toàn, thì con phải DÁM buông bỏ "tất cả tham cầu" của con, 1 mảy may tham cầu cũng chẳng giữ thì mới được. Lương Tâm rất sáng, chiếu soi tới tận cùng của càn khôn..., nhưng nó cũng rất mong manh, chỉ cần 1 hạt bụi, 1 tạp niệm ở con thì nó cũng liền biến mất.

Lời tâm truyền số 2848

Lương Tâm thì ai cũng có, nhưng trí tuệ mới là thứ dẫn dắt hành vi và lời nói,... . Có trí tuệ thì lương tâm mới hiển hiện, có trí tuệ thì tâm từ bi của con mới phát huy, trí tuệ càng cao, thì tấm lòng đương nhiên sẽ càng rộng lớn.

Lời tâm truyền số 2849

Thưa ngài, chúng ta tu để trở về Không à?

Có cái Không để về chăng?

Lời tâm truyền số 2850

Thưa ngài, không còn chẳng có, vậy câu Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc, thì chẳng phải trong cái không có cái sắc hay sao ạ?

Vì sắc tức là không, vì không tức là sắc, cho nên, chẳng có sắc thì cũng tức là chẳng có không, chấp sắc hoặc chấp không đều là chấp. Tâm chẳng chấp nơi sắc, tâm chẳng chấp nơi không, mới là tâm vượt thoát khỏi tất cả. Như Lai chỉ ở chỗ Rỗng Lặng Trong Sáng, chỗ ấy chẳng phải sắc, cũng chẳng phải không,...

Lời tâm truyền số 2851

Niết Bàn không phải là đoạn kiến, cũng không phải là thường kiến,..., nó chỉ là nó, chỉ có người thực chứng mới tự hiểu, tư tưởng, suy luận... của con chẳng thể nghĩ bàn tới được.

Lời tâm truyền số 2852

Niết Bàn vốn có sẵn rồi, chỉ cần con buông ra tất cả phiền não, tập khí... thì nó liền hiển hiện, chứ không phải ở sự tìm kiếm để thấy niết bàn, hay tạo tác ra mới có niết bàn cả. Giống như ngôi nhà ở quê của con là có sẵn rồi, chỉ cần con đi về thì sẽ tới vậy.

Lời tâm truyền số 2853

TUỆ TRI là **TRÍ TUỆ THANH TỊNH THẤY BIẾT NHƯ THẬT** ở con, chứ không phải **THỨC TRI** thấy biết qua kiến thức, phân biệt, lí trí... . Có **TUỆ TRI** thì con mới có thể phá trừ phiền não, tập khí... của chính mình.

Lời tâm truyền số 2854

*Bản Lai vô nhất vật, chính là Thực Tại
Đang Là này, vốn thanh tịnh, bất nhiễm,
không niệm, không tưởng... ở nơi con
đấy.*

Lời tâm truyền số 285

Thưa thầy, Phật Tánh bất sanh bất diệt, vậy khi chết Phật Tánh đó ở đâu? nhất là khi ngủ?, và tại sao ta không biết kiếp trước của mình?

Hàng A la hán có thể thấy khoảng 500 kiếp quá khứ, hàng Bồ Tát có thể thấy vô số kiếp quá khứ,..., cho đến Phật thì là nhất thiết chủng trí..., tức muốn biết liền biết, không có trướng ngại..., như thế vấn đề biết được kiếp trước hay không biết được, là vì điều gì? là bởi còn phàm phu, chưa phải hàng tứ thánh thì chưa biết được. Và ở trong pháp giới tứ thánh(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật) thì hoàn toàn là những người kiến tánh, không còn khái niệm ngày đêm, họ luôn tỉnh thức dù thức hay ngủ..., còn

người bình thường năng lượng giác, năng lượng chánh niệm thấp, rất thấp..., tâm tánh bị lu mờ bởi tưởng thức nên tánh không tỏ, ngay lúc thức còn bị tham sân si mạn nghi... che mờ, hưởng hồ là khi ngủ thì rơi sâu vào tâm vô kí, tàng thức, phiền não... của chính mình.

Lời tâm truyền số 2856

Ta luôn chỉ ra thực tại, luôn nói về tâm thanh tịnh trong sáng để cho con trực nhận, vậy mà con cứ mãi sống trong vọng thức của con.

Lời tâm truyền số 2857

Cuộc đời của con là nơi để khám phá, để thấy ra sự thật, thấy ra mọi sự ảo tưởng và tham cầu của chính mình, từ đó biết buông xả để trở nên tĩnh tại và tỉnh thức.

Lời tâm truyền số 2858

Con có thể nói chuyện với chính mình khi con cảm thấy cô đơn, nhưng cũng đừng dính mắc vào chính mình, là chính những tư duy và nhận thức của mình đó. Ảo tưởng về chính mình, cũng chẳng khác ảo tưởng về người khác, hay về thế giới..., thực ra chúng là 1 thể, và con cần phải tỉnh thức trên thân thọ tâm pháp của chính mình và bên ngoài,...

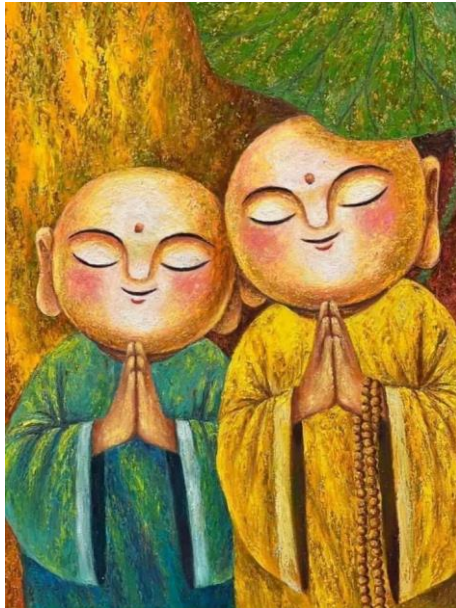
Lời tâm truyền số 2859

Con hãy quan sát chính con, và thế giới... một cách sáng suốt, thanh tịnh..., con sẽ **thấy được sự tương giao kì diệu của vạn pháp vốn thật hài hòa và êm dịu...**, chứ không còn thấy sự động loạn hay khổ đau... gì trong đó nữa. Mọi thứ động loạn và khổ đau..., đó chỉ là những khái niệm, những định kiến... mà xưa nay người đời truyền lại,... . Con có thể lật ngược và xả bỏ mọi quan điểm đó **BẰNG SỰ TỈNH THỨC CỦA CHÍNH CON.**

Lời tâm truyền số 2860

Thân thọ tâm pháp của chính con, cũng là toàn bộ cuộc sống của vũ trụ vạn vật... rồi đấy, khi con thoát khỏi thân thọ tâm pháp của chính mình thì cũng tức là con đã thoát khỏi thân thọ tâm pháp của cả vũ trụ vạn vật (tức thập pháp giới chúng sinh,...).

Lời tâm truyền số 2861

Niết bàn chính là thấy ra sự tịch tịnh của vạn pháp, Niết Bàn chính là tâm tịch tịnh nên thấy pháp tịch tịnh, thấy pháp như nó là chính nó mà tâm con tự nhiên tịch tịnh.

Lời tâm truyền số 2862

Tất cả những sự đau khổ ở con, kể cả do người khác hay xã hội tạo ra, nếu xét sâu xa... thì đều là do chính con tạo nên, khi hiểu tột cùng điều đó, thì con sẽ không còn sự trách móc đến ai, hay đến xã hội khi con đối diện với những sự khổ đau của mình, từ đó con sẽ tự ý thức được sự việc 1 cách tỉnh táo, đồng thời giải quyết được nó cách hài hòa, và không còn sự đối đãi và tạo ra mâu thuẫn nữa,...

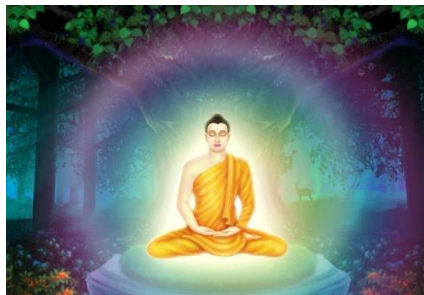
Lời tâm truyền số 2863

Thân thọ tâm pháp của con và thân thọ tâm pháp của muôn loài vạn vật... **LÀ 1 SỰ TƯƠNG GIAO**, người kiến tánh, hay 1 vị thánh(trong pháp giới tứ thánh) sẽ cư sử với sự tương giao ấy 1 cách hài hòa, bình đẳng, tỉnh thức, và không dính mắc..., còn người phàm phu bình thường, sẽ cư sử với sự tương giao ấy bằng các trạng thái cảm xúc của tham, sân, si, mạn, nghi..., từ đó mới tạo ra 3 nghiệp của thân khẩu và ý,... cho chính họ.

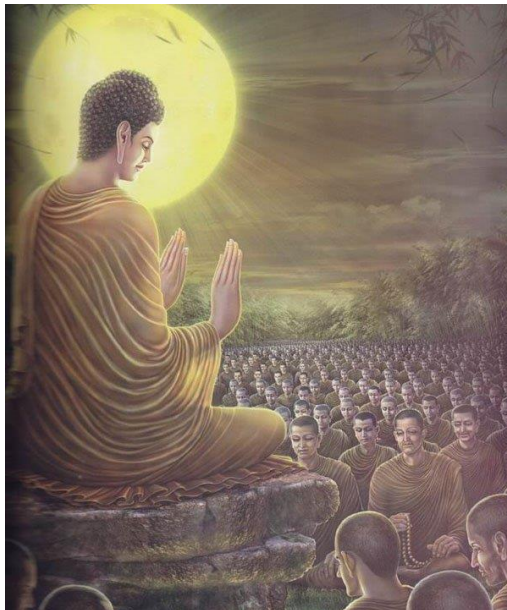
Lời tâm truyền số 2864

Trong sự tu hành không có sự tìm kiếm,... . Ngồi thiền cầu đắc thiền, niệm phật cầu nhất tâm, trì chú cầu nhiệm màu..., tất cả đều là tạo tác, không phải **THỰC TẠI HIỆN TIỀN**. Trong sự tạo tác thì có bản ngã, không thể giải thoát, trong **THỰC TẠI HIỆN TIỀN** thì không có bản ngã, thì con mới có thể tiến tới sự giải thoát được, thực ra không phải là tiến tới mà **CHÍNH LÀ NÓ, CHÍNH LÀ SỰ GIẢI THOÁT RỒI**.

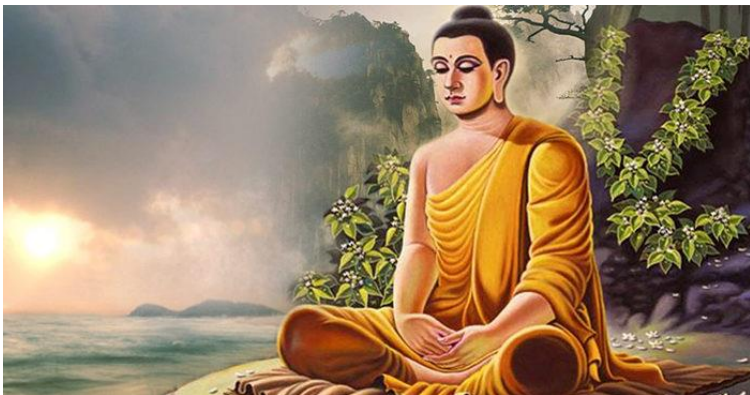
Lời tâm truyền số 2865

Khi con khởi tham, thì các tâm tham khác cũng nối tiếp nhau không ngừng dứt,... . Đối với tâm sân, si, mạn, nghi... cũng như thế. Chỉ khi con ngừng tham, buông tham... thì tâm con mới trở về sự **THANH TỊNH, TRONG SÁNG** vốn có.

Lời tâm truyền số 2866

Mọi phương pháp tu hành... đều xả bỏ, chỉ nhận ra tâm THANH TỊNH TRONG SÁNG để sống, thì đó là đích đến cuối cùng của các pháp, xuyên thấu tam tạng kinh điển cũng là chỗ đó, 8400 pháp môn cũng chỉ tới đó,... . Nếu con ngay chỗ THANH TỊNH TRONG SÁNG này thể nhận được, thì đạo lộ hiện tiền, giải thoát ngay tại đây,... .

Lời tâm truyền số 2867

Không còn muốn trở thành, không còn muốn đi đến, không còn muốn tìm cầu,..., thì **TÂM THANH TỊNH** tự hiện bày, chỉ vậy thôi cũng đã là bậc **THÁNH TRÍ** rồi, chẳng còn là người phàm phu nữa,... .

Lời tâm truyền số 2868

Có **VÔ MINH**(phiền não(vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)) thì có **ÁI**(tham, sân, si...), có **ÁI** thì có **HỮU**(ta, của ta), có **HỮU** thì có **SINH TỬ**(sầu, bi, khổ, ưu, não...),... .

Lời tâm truyền số 2869

Như vậy, khi không có **VÔ MINH**, thì không có **ÁI**, không có **ÁI** thì không có **HỮU**, không có **HỮU** thì không có **SINH TỬ**,... . **TÂM RỎNG LẶNG, THANH TỊNH, TRONG SÁNG...**, thì **KHÔNG CÒN VÔ MINH, LẦM CHẤP...**, đó chính là **THIỀN CHÂN THẬT, LÀ THỰC TẠI CHÂN THẬT** mà con phải nhận ra được để giải thoát cho mình.

Lời tâm truyền số 2870

Tâm thiền chân thật, là 1 thái độ tỉnh thức, chứ không phải là trạng thái tỉnh thức(trong thái độ tỉnh thức có trạng thái tỉnh thức, nhưng trong trạng thái tỉnh thức chưa chắc có thái độ tỉnh thức,...),... . Thái độ tỉnh thức, là sự tỉnh thức miên mật, không còn buông xuôi, mất tỉnh giác, dính mắc... đối với vạn pháp,..., vì vậy mà không còn nơi vô minh, ái, thủ, hữu, sinh tử,... . Còn trạng thái tỉnh thức, có thể chỉ là con tạm an trú vào đó, giống như 1 kết của của thiền định, ngủ, nghỉ, thư giãn... thôi, chưa chắc tâm vô minh, ái, thủ, hữu, sinh tử... còn tiềm ẩn nơi con được diệt đi, không diệt đi thì không có tác dụng chiếu phá và thoát li được sinh tử,... .

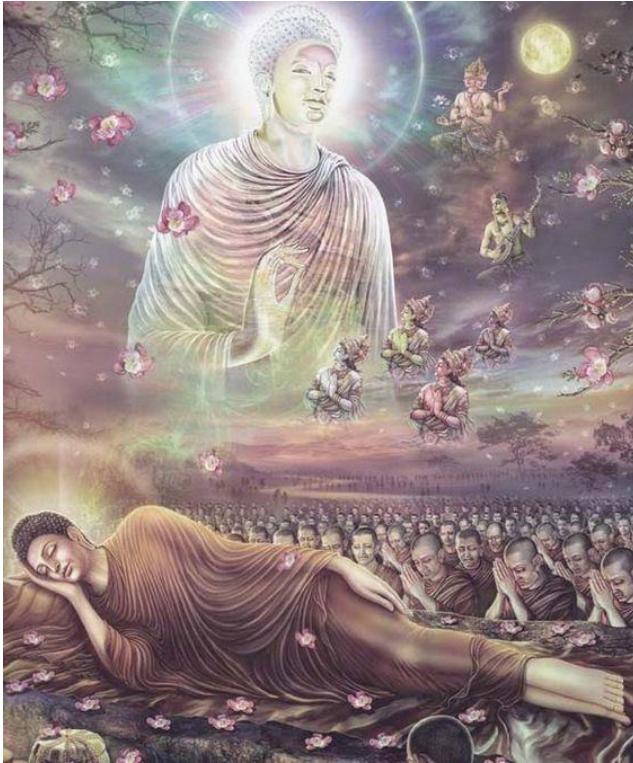
Lời tâm truyền số 2871

Thái độ tỉnh thức, là tâm thấy biết, thấu tỏ... tất cả các trạng thái của tâm, của thân, của thọ, của pháp... ở nơi con, từ đó đưa đến sự tỉnh thức hoàn toàn, không còn bị cái bản ngã chi phối, tạo tác sinh tử nữa.

Lời tâm truyền số 2872

Tất cả các pháp được sinh ra đều có 1 cái nhân, nhân ấy là sự khởi tâm, tham cầu... ở nơi con.

Lời tâm truyền số 2873

Thanh tịnh trong sáng thì không còn vô minh, ái dục... . Chánh niệm thì không còn phiền não, sinh tử,... . Sự tu hành ở con chỉ cần đơn giản như thế thôi, nhưng 10 phương Chư Phật... cũng chỉ có thế.

Lời tâm truyền số 2874

Hành Thiền... không phải là đạt được trạng thái nào cả, chỉ là **thay đổi thái độ của tâm** nơi con, từ tham, sân, si, mạn, nghi... thành **rỗng lặng, thanh tịnh, trong sáng,...** . Khi đó, ái, thủ, hữu... chẳng thể bám vào, sinh khởi... được nữa, đó là chỗ quan trọng phải nhận ra, để sự tu hành nơi con được tiến bộ.

Lời tâm truyền số 2875

Phiền não, khổ đau..., thực ra không phải là thứ làm cho con dính mắc..., mà chính thái độ "muốn" đẹp, diệt trừ... đi phiền não, khổ đau... ấy mới là thứ làm con dính mắc... . Chỉ cần con ở nơi Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., thì phiền não, khổ đau... nào đi nữa, thì cũng tự lắng xuống, và tan biến... **1 CÁCH NHANH NHẤT** ở nơi con.

Lời tâm truyền số 2876

Tâm thiền, thái độ thiền... mới là thứ quan trọng, chứ không phải là đối tượng của thiền, hay của trạng thái(đi, đứng, nằm, ngồi, cảm thọ, phiền não,...). Chỉ cần con có tâm thiền đúng, thái độ thiền đúng(không dính mắc)..., thì bất kể thân thọ tâm pháp... ở con ra sao, thì nó cũng không khởi tác dụng gì với con cả, đó mới thực là giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm truyền số 2877

Có 2 loại định thôi:

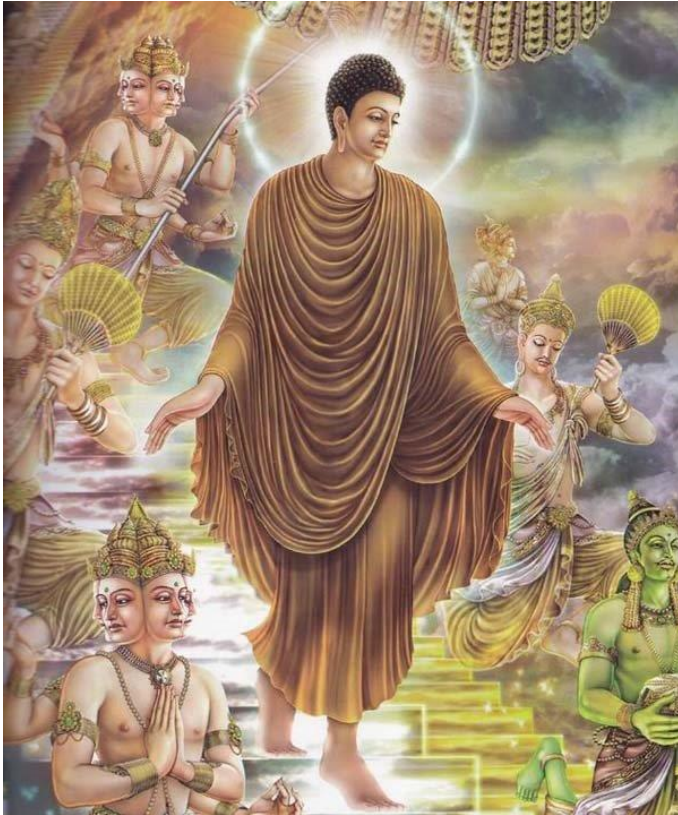
1 là: **tà định**(vô thường định, tứ thiên bát định...), tà định thì chỉ trụ trên 1 đối tượng, vĩnh viễn không thể thoát li sinh tử, tam giới... .

2 là: **chánh định**, là tâm tỉnh sáng, rỗng lặng, thanh tịnh, không động... trước mọi hoàn cảnh, tâm thái..., chánh định thì không trụ vào đâu cả, **bởi vì không trụ nên không dính mắc, bởi vì không dính mắc nên được gọi là giải thoát,...** .

Lời tâm truyền số 2878

Khởi tâm cầu định, tức tà định. Vô tâm tự định, là chánh định.

Lời tâm truyền số 2879

Xã hội, con người... luôn vận hành 1 cách tự nhiên, cây cối tự lớn lên, 4 mùa tự xoay chuyển, nhân quả thiện ác của mỗi chúng sinh vạn vật cũng tự nhiên thay đổi..., con chỉ nên là người quan sát tất cả mà chẳng cần can thiệp, kể cả là mọi thứ ở con,..., được tỉnh thức thì chẳng còn dính mắc, không dính mắc vào bên ngoài thì bình yên, không dính mắc vào chính mình thì trí tuệ sáng suốt, can thiệp là sai lầm, phiền não thì khổ đau,... .

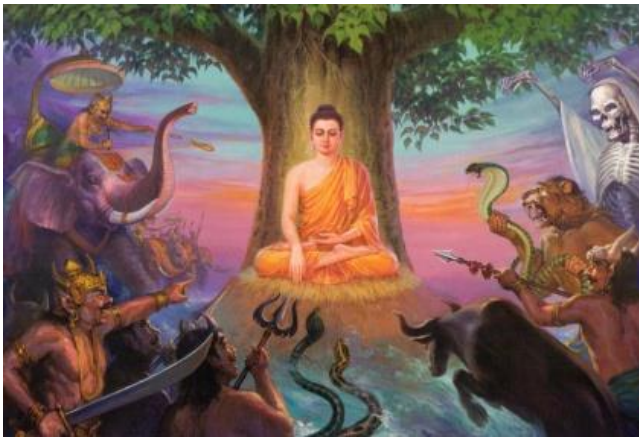

Lời tâm truyền số 2880

Con không cần phải cố gắng công phu, cố gắng tu hành, cố gắng tinh tấn... gì cả, chỉ cần con sống trong tâm thấy biết thanh tịnh đối với tất cả những gì con đang nghĩ đang làm... ở mọi lúc, mọi nơi, mọi chỗ... là đủ rồi, đó mới là chỗ tu hành đúng đắn, không còn 1 mảy may dính mắc, vội vàng... . Tâm được bình thản, an nhiên... mới là biểu hiện của 1 người tu đúng cách, tu hành mà nặng nề, bám chấp... thì ắt sinh thêm phiền não cho chính mình, sinh thêm mâu thuẫn đối với người khác mà thôi... .

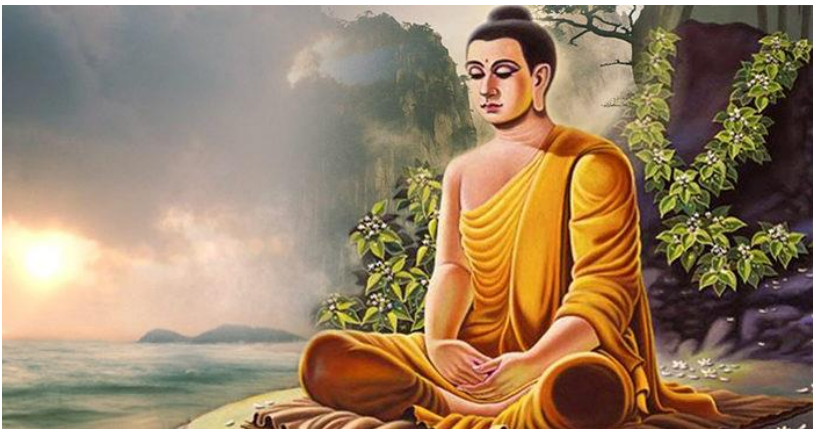
Lời tâm truyền số 2881

Ta đã nhận ra sự bất tử, tự tâm của ta là bất tử, vì vậy, ta không còn sợ cái chết nữa, thậm chí, ta còn ai vui, hỷ lạc khôn cùng đối với cái chết, bởi lẽ, khi ta thoát ra khỏi tất cả hình tướng, thì là lúc ta được trở về với ta 1 cách trọn vẹn nhất. Và ta cũng hi vọng rằng, con cũng nhận ra được sự bất tử ở con.

Lời tâm truyền số 2882

Không còn tâm thái sợ chết, đó cũng là 1 thành tựu, 1 trí tuệ phi thường của người tu hành, là thứ giá trị đầu tiên của sự giác ngộ đem lại cho con, vì không còn sợ chết, nên mọi sự sợ hãi khác cũng đều không còn, bởi chết còn không sợ thì còn sợ cái gì nữa đâu?. Khổng Tử có nói: "Người Quân Tử..., chỉ là người không còn sợ hãi" mà thôi,...

Lời tâm truyền số 2883

Không sợ sinh, không sợ tử, cũng không sợ không sinh, không tử..., khi con thật sự nhận ra mình chẳng phải là những thứ ấy thì liền được an vui, tự tại, không còn lo lắng, sợ hãi... gì cả nữa. Việc giáo hóa quần sanh..., âu cũng chỉ tóm gọn trong vài chữ ấy mà làm người khác cũng được an vui, tự tại, không còn lo lắng, sợ hãi... như con vậy thôi.

Lời tâm truyền số 2884

Vì sao có tâm sợ hãi?, là bởi vì con còn bám chấp, còn dính mắc vào sắc tướng..., sợ rằng cái sắc tướng này phải tan hoại, sợ rằng những thứ sở hữu của cái sắc tướng này sẽ mất đi,... . Người không còn 1 mảy may sợ hãi, phải là người thấu tột **TƯỚNG KHÔNG CỦA CÁC PHÁP**, hiểu thấu chúng là thứ hư giả, biến đổi, chẳng phải là **CHÂN TÂM, TỰ TÁNH** của chính mình, vì hằng an trụ vào Chân Tâm, nên chẳng còn sợ hãi nữa. **Sợ hãi là ý niệm**, Chân Tâm thì rỗng lặng thanh tịnh, không còn ý niệm nào cả, kể cả ý niệm về sự sợ hãi,... .

Lời tâm truyền số 2885

Trong lòng của Như Lai, luôn trào ra sự hỷ lạc như thác suối cuồn cuộn chẳng thể đong đếm được, mọi sự sầu khổ ưu não... đều tan biến, mà nhường chỗ cho sự thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng,... . Mọi thứ Như Lai nhìn thấy dường như chúng không thể làm tâm ta nao loạn lên, dù chỉ là 1 gợn sóng nhỏ như sợi tóc,... . Mọi hình tướng to nhỏ... ta đều thấy chúng vô hình, không trọng lượng, tựa như làm khói ở trong không trung... . Không lời nào có thể diễn tả được sự hỷ lạc trong ta, và cũng chỉ có ta mới tự cảm nhận được. Ta mong cho con cũng sớm nhận ra sự thật của thế giới này, cũng đạt được sự bình yên, tỉnh thức ở ngay trong kiếp sống hiện tại này của

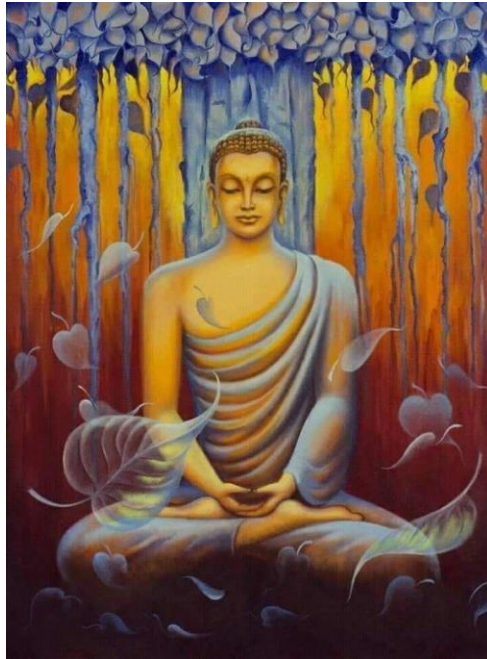
con, đó là điều quý giá nhất trong mỗi sinh mạng cần được con thấy ra và đón nhận, mọi thứ khác thì chỉ là chuyện nhỏ của nhân sinh mà thôi.

Lời tâm truyền số 2886

Niết Bàn hiểu nông cạn nhất thì nó là 1 trạng thái tâm thanh tịnh, vô nhiễm,... . Hiểu sâu hơn 1 chút, thì Niết Bàn là 1 cõi giới trang nghiêm, thanh tịnh, 10 phương Chư Phật đều an trú trong đó,... . Hiểu sâu hơn 1 chút nữa, thì Niết Bàn là 1 thái độ sống đúng đắn ở trong mọi hoàn cảnh đời thường, chỉ là thấy rõ thân thọ tâm pháp của chính mình thôi, chẳng có gì cao siêu cả... . Nhưng hiểu đến tột cùng của Niết Bàn, thì không còn định nghĩa gì về nó nữa, trạng thái tâm cũng chẳng phải Niết Bàn, cõi giới cũng chẳng phải Niết Bàn, thái độ sống đúng cũng chẳng phải Niết Bàn,... . Thực sự, Niết Bàn chỉ là Niết Bàn mà thôi, chỉ có Như Lai mới hiểu được, người chưa phải

Như Lai thì chỉ có thể cảm nhận Niết Bàn theo từng cảnh giới tâm của họ ở trong 10 pháp giới của chúng sinh mà thôi. Đúng hơn là chỉ có người trong pháp giới tứ thánh mới có thể nếm được chút ít hương vị của Niết Bàn, còn chúng sinh trong lục đạo thì hoàn toàn không hiểu được về nó,...

Lời tâm truyền số 2887

*Chú tâm, an định, tâm như như..., là tâm ấy sống được trong thực tại 1 cách trọn vẹn, tỉnh thức, rỗng lặng và không động..., chứ chú tâm... không phải chú ý vào 1 đối tượng nào ở bên ngoài, hay vào thân, thọ, tâm, hoặc pháp... mà vin theo, suy diễn theo, hiểu theo...
. 2 cái này vi tế lắm, con hãy chiêm nghiệm để nhận ra, 1 cái là thực tánh nơi con hiện tiền, có năng lực chiếu phá phiền não, sinh tử..., còn cái còn lại chỉ là nằm trên 1 phương pháp vẽ ra nào đó để an trụ tâm 1 cách tạm thời, bị dồn nén, và không có năng lực chiếu phá phiền não, sinh tử,...*

Lời tâm truyền số 2888

Thân tâm nhất như, là tâm hoàn toàn bình thường nhưng luôn rỗng lặng trong sáng(sự tinh tấn, chánh niệm chân thật..., không dừng trụ, hay nắm bắt 1 đối tượng nào, mà thấy biết thanh tịnh xuyên suốt tất cả...),..., không phải là tâm an trụ lại của thiền định(tứ thiền bát định..., trụ trên 1 phương pháp, hay 1 đối tượng, đề mục... nào đó). **2 điều này cũng vi tế lắm**, con phải nhận ra, 1 cái là chánh định, 1 cái là tà định, chánh định thì đưa đến giác ngộ giải thoát, tà định thì còn nằm trong luân hồi, trong tam giới,... .

Lời tâm truyền số 2889

Trả pháp về cho pháp, là con không cần can thiệp vào bất kì sự việc đúng sai, chánh tà... gì ở đời, hay ở người khác... .
Trả mình về cho chính mình, là con cũng không cần can thiệp vào chính phiền não, khổ đau của chính mình..., mà chỉ cần để tâm tự rỗng lặng, tỉnh thức..., thì mọi phiền não, khổ đau đều lắng xuống và tan biến, đồng thời mọi sự việc đúng sai, chánh tà... bên ngoài tự sáng tỏ và có cái đối xử đúng đắn, phù hợp, hòa thuận... được với tất cả chúng.

Lời tâm truyền số 2890

Pháp tự sinh ắt tự diệt, như vậy **DIỆT ĐẾ** là tự có sẵn rồi, chứ không phải con phải sinh ra tâm diệt, hay tâm buông bỏ thì nó mới diệt được hay buông bỏ được..., mình không diệt mà tự diệt, mình không buông mà tự buông,..., thì đó mới là **DIỆT ĐẾ CHÂN THẬT** ở nơi con.

Lời tâm truyền số 2891

Cũng như vậy, vạn pháp tự vận hành 1 cách hoàn hảo, mỗi chúng sinh vạn vật đều cần trải qua những bài học của chính mình để trở về chân tâm thanh tịnh trong sáng. Thực ra, không cần ai phải chỉ dạy cho ai cả, hết thấy đều là **VÔ SỰ TRÍ**, chỉ là người nhận ra trước, kẻ nhận ra sau..., nhưng cuối cùng thì đều trở thành Như Lai cả. Như vậy, **ĐẠO ĐẾ** cũng là có sẵn rồi, nếu con chẳng cần can thiệp vào tất cả, để tất cả vận hành 1 cách hoàn toàn tự nhiên, thì tự tâm con cũng đang hiện bày **ĐẠO ĐẾ 1 CÁCH CHÂN THẬT** rồi.

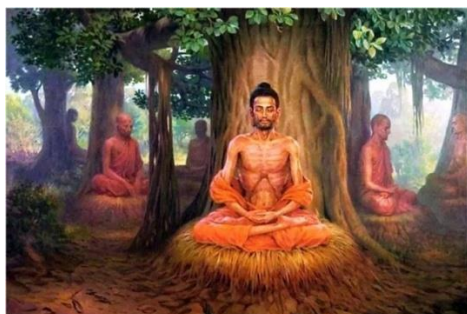

Lời tâm truyền số 2892

Không khởi tâm buông mới có thể buông được, không khởi tâm tu mới có thể tu được, không khởi tâm chánh niệm mới có thể chánh niệm được, không khởi tâm rỗng lặng trong sáng thì mới có thể rỗng lặng trong sáng được,... . Có nghĩa rằng, chỉ cần con không còn sự khởi tâm động niệm nữa thì tất cả chánh pháp nơi con đều hoàn hảo, phật đạo tự thành là tự thành ở chỗ đó, chứ chẳng phải có kẻ cầu mong đạt được hay nỗ lực tìm cầu mà có được,..., đó chỉ là các ý đồ của bản ngã, của lí trí... đánh lừa con mà thôi.

Lời tâm truyền số 2893

Giác ngộ, là giác ngộ chính mình, là tâm thanh tịnh trong sáng của con hiện tiền, chứ không phải giác ngộ là sự hiểu biết cặn kẽ về các pháp, là thấu đạt mọi chân lí về thập pháp giới vô thường... . Một người giác ngộ, nhưng có khi họ không biết chân lí nào cả, hay không hiểu gì về cuộc đời hay xã hội..., nhưng 1 người nhiều lí lẽ, hiểu biết nhiều về cuộc đời hay xã hội... có khi lại không phải là người giác ngộ đâu, đơn giản là bởi tâm họ chưa thanh tịnh trong sáng,... .

Lời tâm truyền số 2894

Bồ Tát không phải là người đi độ chúng sinh, mà Bồ Tát là người biết độ chính mình, là người nhận ra tự tánh của chính mình, từ đó độ được tất cả phiền não khổ đau, tham sân si... của chính mình. Ý nghĩa độ chính sinh, không phải để chỉ vị đó là Bồ Tát, mà đơn giản chỉ là 1 hạnh nguyện của người giác ngộ, người tỏ tánh..., họ sẽ chỉ ra được cho người khác cũng giác ngộ, cũng tỏ tánh theo, từ đó mà người khác cũng tự độ được cho chính họ, chứ không cần ai độ cho mình. Không ai độ cho con được, chỉ có con tự độ cho chính mình mà thôi,...

Lời tâm truyền số 2895

Mỗi bài học khổ đau, sẽ đều đưa đến cho con 1 sự định tĩnh nhất định đấy, càng nhiều bài học về khổ đau..., thì tâm con cũng tự nhiên tĩnh lặng 1 cách lạ kì, chỉ cần con tỉnh sáng, không vướng mắc vào những kinh nghiệm do chính mình nhận ra, thì tâm con sẽ rỗng lặng và trong sáng,... . Phật, Bồ Tát... cũng chỉ là người đi từ những khổ đau của chính mình mà thấy ra sự thật, thấy ra sự vô thường và vô ngã,...

Lời tâm truyền số 2896

Con không cần phải ngưỡng mộ ai cả, bởi tự tâm của con vốn hoàn hảo, viên mãn rồi, Con và Như Lai là ngang hàng nhau, không có cao thấp, thì con và bất cứ ai cũng không có cao thấp gì cả... . Người thật sự tự tin vào chính mình (tức người hoàn toàn tỏ tánh, thấy ra sự thật,...) thì Như Lai có đứng trước mặt họ thì họ cũng không cần phải cúi đầu, không cúi đầu nhưng vẫn trọn vẹn sự cung kính, tôn trọng lẫn nhau, chẳng thiếu lễ nghi nào cả... .

Lời tâm truyền số 2897

Có 2 sự hoàn hảo:

1 là: **sự hoàn hảo của pháp**: chỉ là tâm con được rỗng lặng trong sáng.

2 là: **sự hoàn hảo của bản ngã**: là luôn yêu cầu sự toàn diện, cầu toàn ở trong mọi vấn đề, mọi góc ngách của sự việc, hay mọi yêu cầu về người khác hay xã hội... .

Sự hoàn hảo của pháp thì luôn luôn hoàn hảo, bởi không dính mắc, không đau khổ khi sự việc không đúng với tiêu chuẩn,... . Còn sự hoàn hảo của bản ngã thì chẳng được mấy việc đúng với tiêu chuẩn, yêu cầu... của mình, cho nên luôn sinh ra đau khổ và mâu thuẫn,... . **Vậy, CON CẦN SỰ HOÀN HẢO NÀO?**

Lời tâm truyền số 2898

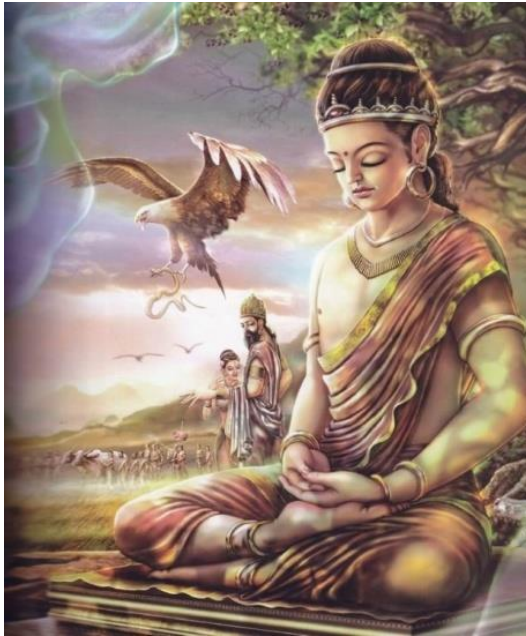
Sự hoàn hảo của pháp mới thực sự là hoàn hảo, là hoàn hảo 1 cách tuyệt đối, trọn vẹn... . Còn sự hoàn hảo của bản ngã thì chỉ là sự hoàn hảo hư ảo, thuộc về thứ sinh diệt, vô thường..., không thực sự là hoàn hảo, khi nó còn mang theo sự tạo tác của thân, khẩu, ý... .

Lời tâm truyền số 2899

Thưa thầy, tóm lại tu hành cần phải làm gì là đủ ạ?

Để tâm **RỎNG LẶNG TRONG SÁNG** là đủ rồi.

Lời tâm truyền số 2900

Chỉ cần rỗng lặng trong sáng là đủ đi
đến sự giác ngộ giải thoát rồi ạ?

**ĐÚNG VẬY, CHỈ CẦN THẾ THÔI,
CÒN NGHI GÌ NỮA?**

Lời tâm truyền số 2901

Sáng suốt, rỗng lặng, trong sáng...
chính là giới, định tuệ... 1 cách chân thật
và trọn vẹn nơi con rồi. Có giới, định,
tuệ... đầy đủ, thì sợ gì việc chẳng được
giác ngộ và giải thoát?

Lời tâm truyền số 2902

Khi tâm con sáng suốt, rỗng lặng, trong sáng... thì sẽ tự hiểu rõ vạn pháp như nó đang là... tức là có chánh kiến, nghĩ ra ý đúng... là chánh tư duy, nói ra lời đúng... là có chánh ngữ, tâm được thanh tịnh... là có chánh nghiệp, làm ra sự việc được đúng đắn... là chánh mạng, tâm luôn sáng suốt... thì là chánh tinh tấn, tâm luôn tỉnh thức... là có chánh niệm, tâm luôn rỗng lặng... là có chánh định,... . Có **BÁT CHÁNH ĐẠO** đầy đủ ở trong tâm sáng suốt, rỗng lặng, trong sáng... như thế, thì còn sợ việc không được giác ngộ, giải thoát nữa chăng?

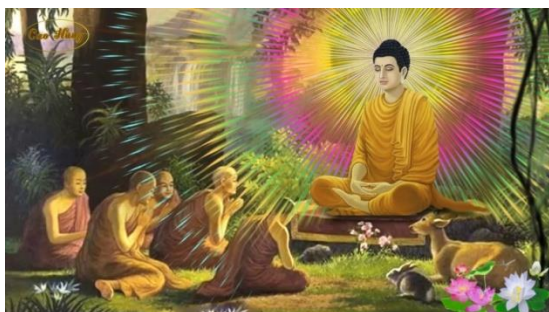
Lời tâm truyền số 2903

Khi tâm con được **RỔNG LẶNG**, **TRONG SÁNG...**, thì sẽ **không còn tâm THAM, SÂN, SI...** ngự trị nữa. Khi chẳng còn tâm tham, sân, si..., thì con còn lo sợ mình sẽ chẳng được giác ngộ, giải thoát nữa chăng?.

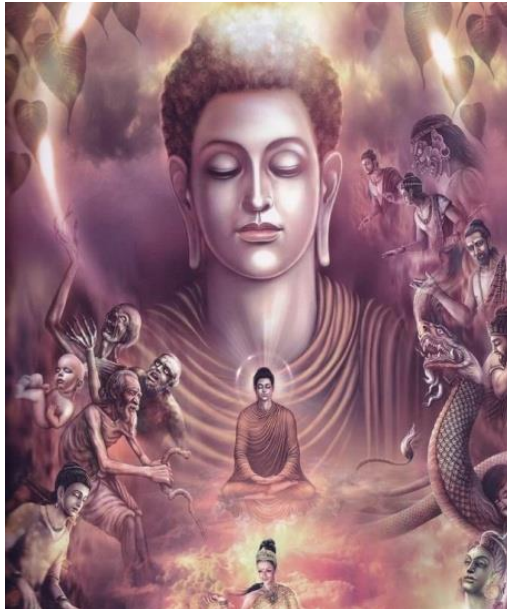
Lời tâm truyền số 2904

Khi tâm con được **RỔNG LẶNG**, **TRONG SÁNG...**, con sẽ **đón nhận mọi nghiệp trướng của chính mình 1 cách hoàn toàn vui vẻ, hỷ lạc...**, được như thế có khi nghiệp ấy tự tan biến, hoặc không thể trở quả được nữa..., mọi nghiệp trướng được vượt qua và **tiêu tan 1 cách thật vi diệu và nhẹ nhàng** như vậy cho đến khi không còn nghiệp gì nữa..., như thế thì con còn lo sợ mình sẽ chẳng được giác ngộ, giải thoát nữa chăng?

Lời tâm truyền số 2905

Khi tâm con được RÕNG LẶNG, TRONG SÁNG..., thì trí tuệ tự viên mãn, từ bi tự đầy đủ. Khi trí tuệ và tâm từ của con được viên mãn, đầy đủ..., thì con còn lo sợ mình sẽ chẳng được giác ngộ, giải thoát nữa chăng?.

Lời tâm truyền số 2906

Chúng là thấy ra, ngộ là sự thật, chứng ngộ là khi con thấy ra sự thật thì không còn dính mắc nữa, chứ chứng ngộ không phải là sự chứng đắc, chấp trụ, hay bám víu... gì cả, nếu là chứng đắc, chấp trụ, bám víu... thì cái gì chứng?, cái gì trụ?, cái gì bám?... , đó là bản ngã, vô ngã thì chẳng chứng đắc, chẳng chấp trụ, chẳng bám víu... gì nữa, người ấy mới thực sự là **THẤY RÕ PHÁP VÔ THƯỜNG, VÔ NGÃ... .**

Lời tâm truyền số 2907

Đức Phật nói: "cách giữ của tốt nhất lại là đem cho", khi con buông xả tất cả thì lại được tất cả, con cứ thực hành đi rồi sẽ nhận ra điều đó thực sự rõ ràng.

Lời tâm truyền số 2908

Nếu con ích kỉ, mọi thứ đều gom góp cho mình, lại giữ gìn cẩn thận không đem cho ai, bố thí cho ai..., thì mọi thứ ấy... rồi cũng từ từ mà ra đi, như người đời thường nói rằng, "**của thiên thì lại trả địa...**", đến cuối cùng bản thân con lại chẳng còn lại gì cả, đức hạnh và trí tuệ chẳng được tăng trưởng như khi con biết cách cho đi, bố thí đi 1 cách vô tư, hoan hỷ, vị tha..., đó là cái phước để con giải thoát giác ngộ, phá trừ đi sự ích kỉ của bản ngã đó,... .

Lời tâm truyền số 2909

Đôi khi cần có những bài học của khổ đau... để con được thức tỉnh, cho nên, khổ đau phải nhìn nó ở 1 góc cạnh khác, phải thấy nó như là 1 người bạn tốt để cho con trải nghiệm, tận cùng của mỗi khổ đau... đều là những bài học giác ngộ cả,...

Lời tâm truyền số 2910

Làm sao để con diệt được tâm sân giận... ạ?

Không cần phải diệt sân giận... ấy đâu, chỉ cần quan sát nó, tỉnh thức trên nó thì sẽ đến 1 ngày sẽ hiểu ra nguyên nhân tạo ra cái sân giận... ấy ở trong mình là gì, chứ chẳng phải ở người khác, hay hoàn cảnh nào... tạo ra cho mình cả, từ đó tự nhiên mà buông bỏ nó được 1 cách dễ dàng thôi,... .

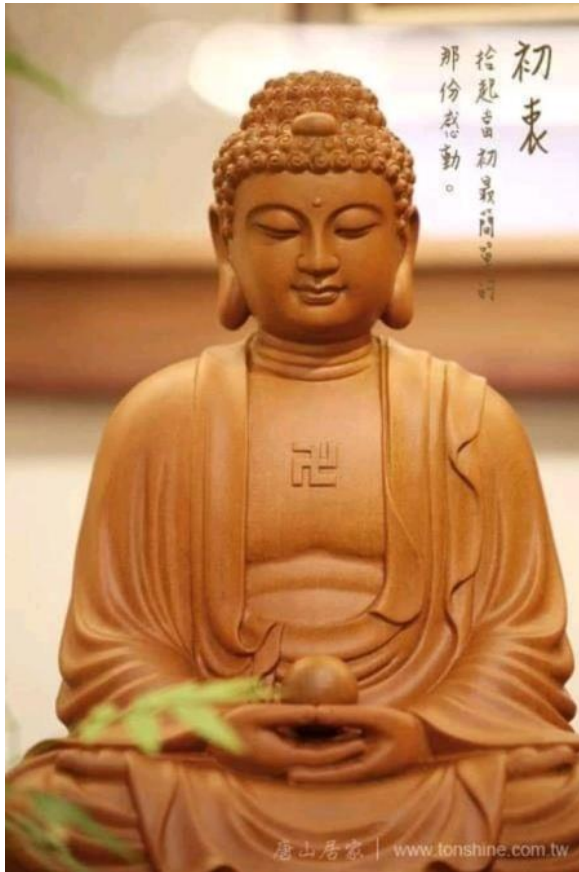
Lời tâm truyền số 2911

Khi con xúc chạm việc đời mà không còn bị sầu khổ, phiền não..., thì đó mới là người tu đúng đắn, thậm chí là thiền đúng đắn, và đó cũng là tâm chánh niệm tỉnh giác của con được hiện tiền rồi đấy,... .

Lời tâm truyền số 2912

Ta chỉ có thể nói chuyện được với con,
khi con biết bỏ đi bản ngã của chính
mình.

Lời tâm truyền số 2913

Tâm vốn hoàn hảo, Pháp cũng vốn hoàn hảo, chùng nào con thấy ra **TÂM KHÔNG PHÁP KHÔNG** thì liền đốn ngộ. Cửa thiền môn liền mở ra trong tâm của con.

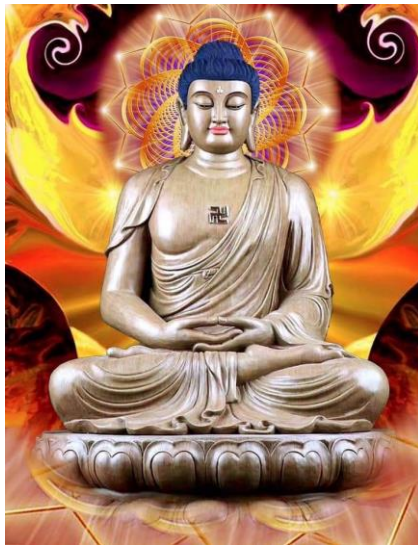
Lời tâm truyền số 2914

Con thấy con đang thiền, có đối tượng của thiền, thì còn **HỮU VI HỮU NGÃ**, thiền đó là thiền của bà la môn(tứ thiền, bát định...), không phải thiền của Như Lai, thiền của Như Lai thì **không** có người đang thiền, không có đối tượng của thiền, đó là **VÔ VI VÔ NGÃ**, Thiền ấy mới có thể đưa con đi đến sự giác ngộ giải thoát.

Lời tâm truyền số 2915

Đức Phật đã từ bỏ thiên định, từ bỏ khổ hạnh..., để nhận lại tâm hồn nhiên trong sáng(kiến tánh, thấy ra thực tại....)...., đó lại là 1 trí tuệ cao nhất, linh hoạt và không còn dính mắc..., chỗ ấy mới thực sự là chỗ giác ngộ giải thoát, là chỗ **trung dung, trung đạo...** mà con nên nhận ra được.

Lời tâm truyền số 2916

Dù con gặp bao nhiêu khó khăn, trướng ngại... trong cuộc sống, thì con cũng đừng quên **ĐỐI DIỆN VỚI CHÍNH MÌNH, THỨC TỈNH CHÍNH MÌNH**, tức là luôn thấy rõ được **THÂN, THỌ, TÂM, PHÁP** của chính mình (không bị chìm vào phiền não, khổ đau... mà tâm trí trở nên ngù ngờ, vô minh, quên lãng...), mà có được **thái độ đúng đắn, bình thản, điềm nhiên...** với nó.

Lời tâm truyền số 2917

Một vị thầy giác ngộ, thì vị thầy ấy phải chạm vào được thực tế trong cuộc sống của con và giải quyết được bài học khổ đau mà con đang dính mắc, mà con cũng được trở nên thông suốt, nhẹ nhàng và tỉnh sáng,... .

Lời tâm truyền số 2918

Một vị thầy giác ngộ, sẽ không bắt con phải hành theo pháp nào cả, cũng không bắt con phải nghe theo lời của vị thầy ấy điều gì,..., mà mọi lời nói của vị thầy đều muốn con quay lại tâm của chính con đó, **biết SOI SÁNG CHÍNH MÌNH**, bởi thấy ra chính mình là giác ngộ rồi đấy.

Lời tâm truyền số 2919

Thực ra, không có pháp hành cũng là 1 pháp hành, thậm chí nó còn là 1 pháp hành viên mãn nhất, bởi lẽ, tất cả các pháp hành khác khi đi đến tận cùng thì đều là sự xả bỏ nó đi để trở lại tâm rỗng lặng trong sáng của con. Tất cả chỉ là phương tiện, nên đừng bám chấp. Người có trí tuệ lớn thì ngay chỗ rỗng lặng trong sáng là thể hội được ngay, sao phải mất công đi lòng vòng?.

Lời tâm truyền số 2920

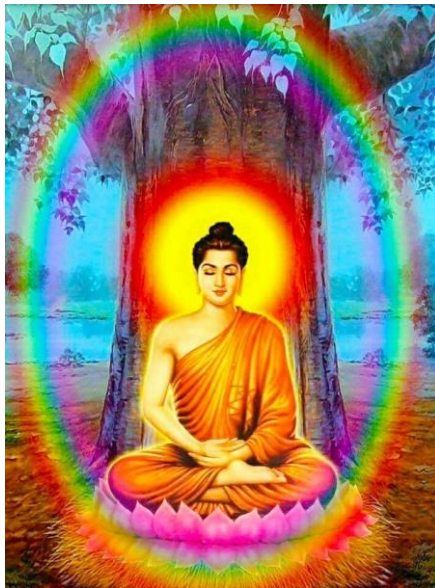
Mỗi sự thăng hoa trong tâm trí của ta, đều là mỗi hương vị của sự giác ngộ giải thoát, nó sẽ đem đến cho con 1 năng lượng tích cực và trong lành, chỉ cần con đón nhận với tấm lòng vô ưu, chẳng còn hoài nghi, thì đều sẽ cảm nhận đk sự lợi lạc, thông suốt, tinh sáng và nhẹ nhàng.

Lời tâm truyền số 2921

Thưa thầy, ngũ vị tân có nên ăn không ạ?

Nếu ăn mà tâm vẫn thanh tịnh, trong sáng... thì cứ ăn, ăn mà tâm không được thanh tịnh, trong sáng... thì nên xem xét kĩ lại,...

Lời tâm truyền số 2922

Ngũ vị tân có mùi nặng, nếu mình dùng thì các vị thần, hộ pháp... đi hết thì sao ạ?

Ai muốn ở thì ở, ai muốn đi thì cứ đi, bản tâm nên để rỗng lặng..., Phật còn chẳng cần giữ, giữ thần hộ pháp... lại để làm gì?.

Lời tâm truyền số 2923

Con không cần phải tu tập theo ta, bởi ta không có phương pháp tu tập nào để cho con theo cả. Mọi phương pháp đều đưa con rời xa đạo đấy, nếu nó không hướng tới tâm rỗng lặng trong sáng của con để trở về.

Lời tâm truyền số 2924

Mỗi 1 niệm khởi ở trong tâm con khởi lên, đều là 1 thông tin rất quan trọng, nó cho con hiểu về chính con, những thông tin mà con đã tiếp nhận từ quá khứ..., từ đó thấy biết rõ mình mà buông xả, thấy hết, buông hết..., thì tâm tự nhiên sẽ định tĩnh, trong sáng... trước mọi niệm khởi, nghiệp trướng... của chính mình.

Lời tâm truyền số 2925

Tâm tham, sân, si... tự nhiên sẽ tiêu trừ, khi năng lực thấy biết của con càng trở nên rõ ràng, sáng suốt hơn.

Lời tâm truyền số 2926

Chỉ cần sống nơi tâm rỗng lặng trong sáng, mọi thứ khác không cần phải nhớ đến, bàn đến, can thiệp đến..., như thế là trọn vẹn trong sự tự tại, giải thoát... rồi đó.

Lời tâm truyền số 2927

Tâm RỎNG LẶNG TRONG SÁNG,
chính là **GIỚI ĐỊNH TUỆ TỰ TÁNH** của
chính con.

Lời tâm truyền số 2928

Người không thể sống ở GIỚI ĐỊNH TUỆ TỰ TÁNH, nên mới sống ở nơi GIỚI ĐỊNH TUỆ **CHẾ ĐỊNH** ra, người không thể sống ở nơi GIỚI ĐỊNH TUỆ **CHẾ ĐỊNH** ra nên mới sống ở nơi tâm **phiền não, tham sân si...** của chính mình.

Lời tâm truyền số 2929

Mọi sự tìm kiếm sẽ đều đi đến bế tắc, chỉ có **buông đi mọi sự tìm kiếm** thì con mới có thể thấy ra sự thật, tỉnh thức và an lạc,...

Lời tâm truyền số 2930

Con trụ trên thân, thọ, tâm, pháp được không ạ?.

Ngay cả Chân Tâm cũng không được(có tâm trụ), huống hồ là trụ được ở thứ vô thường(thân thọ tâm pháp) chẳng?. **ỨNG VÔ SỞ TRỤ, NHI SANH KÌ TÂM**, cái tâm không chỗ trụ, mới thực là Chân Tâm.

Lời tâm truyền số 2931

Đất, nước, lửa, gió, hư không, và tánh biết của con, khi đầy đủ nhân duyên hòa quyện vào nhau... thì tự nhiên tạo ra chúng sinh, muôn loài, vạn vật, và chính con... .

Lời tâm truyền số 2932

Thưa thầy, Chân Tâm là gì ạ? Vì sao không trụ trên Chân Tâm ạ?

Chân Tâm là Tâm THẤY BIẾT THANH TỊNH TRONG SÁNG, không có tạp niệm..., nếu nói là có trụ, nghĩa là có tâm trụ, sanh tâm trụ, hay có 1 cái bản ngã đang trụ,..., thì là không phải đang sống ở nơi "CHÂN TÂM KHÔNG CÓ VỌNG NIỆM" của mình.

Lời tâm truyền số 2933

Thưa thầy, người không nghe, không thấy thì có Tâm Thanh Tịnh Trong Sáng không ạ?

Nghe, Thấy... thì biết rõ Nghe, Thấy..., không Nghe, không Thấy... thì Tánh Biết cũng biết rõ là không Nghe, không Thấy..., nếu được như thế thì Tâm vẫn Thanh Tịnh Trong Sáng... . Còn không biết rõ thì khi Nghe, Thấy, Ngửi, Xúc Chạm... sẽ sanh tâm, khi sanh tâm rồi thì không thanh tịnh, vọng động... thì gọi là vọng tâm, không còn là Chân Tâm nữa.

Lời tâm truyền số 2934

Vô Tâm và Bát Nhã khác nhau như thế nào ạ?

*Vô Tâm là Tâm không có vọng niệm, còn Bát Nhã cũng là Vô Tâm, có thể không có vọng niệm khi tâm đang thanh tịnh, nhưng Bát Nhã cũng có thể là **biết rõ vọng niệm** của chính mình mà **không khởi tâm động niệm theo** thì cũng được gọi là Bát Nhã,... .*

Lời tâm truyền số 2935

Trí tuệ phát huy đến tận cùng là Minh Túc, Đức Hạnh phát huy đến tận cùng là Hạnh Túc, Như Lai là bậc Minh Hạnh túc, tức trí tuệ và đức hạnh viên mãn, và nó vốn đầy đủ ở trong Tâm RỒNG LẶNG TRONG SÁNG của con.

Lời tâm truyền số 2936

Thân này chẳng phải ta, tâm này chẳng phải ta, cảm xúc này chẳng phải ta, các duyên bên ngoài cũng chẳng phải ta,..., ta chỉ là Tâm RỎNG LẶNG TRONG SÁNG của con.

Lời tâm truyền số 2937

Tính chất của Chân Tâm ở con là **LUÔN BIẾT**, nó luôn biết cho dù con thức hay ngủ, đúng hay sai, mê lầm hay giác ngộ, giải thoát hay luân hồi, thọ thân này hay thọ thân khác,..., thì nó vẫn **CỨ BIẾT**, nếu con nhận ra và sống được với nó, thì tất cả mọi trướng ngại kia sẽ đều không còn giá trị, và chỗ **TÁNH BIẾT LUÔN BIẾT** ấy cũng là chỗ tự tại và giải thoát của con.

Lời tâm truyền số 2938

Cảm giác không có bản ngã ở trong mọi chuyện thật là tuyệt vời, con đã thử ném bỏ tất cả bản ngã của mình để cho mọi thứ diễn bày như nó chỉ là nó thôi chưa?. Giác ngộ, chỉ là 1 khoảnh khắc đó, chứ không phải giác ngộ là cái gì kéo dài và vĩnh viễn(tức trạng thái giác ngộ không kéo dài). Nhưng ở cái khoảnh khắc đó thôi, con cũng hiểu ra tất cả chỉ là vô thường và vô ngã, và từ đó về sau chẳng còn chấp giữ điều gì nữa cả(tức tâm thái giác ngộ, hay thái độ giác ngộ thì có thể kéo dài(pháp giới tứ thánh) và vĩnh viễn(phật)).

Lời tâm truyền số 2939

Một người có tâm dũng mãnh..., phải là người không còn những nỗi sợ lớn, là sợ chết, sợ bệnh, sợ già, sợ cô đơn,... . Nếu con vượt qua được hết những nỗi sợ đó, thì con hẳn là 1 người dũng mãnh,... rồi.

Lời tâm truyền số 2940

Mọi nỗi sợ... của chúng sinh, đều tồn tại ở trong 3 thời không, nếu quá khứ, hiện tại, vị lai... chẳng còn tâm dính mắc, truy cầu..., thì con sẽ không còn nỗi sợ hãi... nào nữa cả. Vượt qua 3 thời không, chính là 1 THỰC TẠI HIỆN TIỀN, khi tâm tách con hiển hiện thì sinh lão bệnh tử, lục đạo luân hồi... con chỉ thấy là ảo mộng,... .

Lời tâm truyền số 2941

Niềm vui của con ở trong niết bàn, sẽ chẳng khác niềm vui ở ngoài phố chợ,..., nếu chúng có sự khác biệt, thì tâm ấy chưa phải là chân tâm đâu, cũng chưa phải là niết bàn chân thật, vì khi con trở về chân tâm, thì khắp mọi nơi đều là niết bàn cả.

Lời tâm truyền số 2942

Thưa thầy: không tâm, không Phật, không vật... là gì ạ?

Là không niệm, không nên khởi tâm động niệm thôi.

Lời tâm truyền số 2943

Con đừng khuyên ai bám chấp vào điều gì cả, bởi không có pháp nào là thường hằng hay cố định đâu, sự bám chấp sẽ làm cuộc đời của người khác trở nên cứng nhắc và thụ động, tâm trí không thể có được sự tĩnh tại và linh hoạt.

Lời tâm truyền số 2944

*Tâm sanh vạn pháp, chứ không phải
vạn pháp sanh ra tâm. Nếu con cho
rằng thứ bên ngoài sẽ chi phối cuộc đời
của ai đó, thì chẳng khác nào con đem
họ nhốt vào 1 căn phòng cả.*

Lời tâm truyền số 2945

Con hãy trả người khác lại cho chính họ. Đừng bắt họ phải thế này hay thế kia,... . Bởi bản chất của tư tưởng, chính là ngục tối, nó giam hãm sự tự do tự tại của con lại. Trả sự tự do 1 cách hoàn toàn cho tất cả người hay sự việc..., thì con mới có thể có được sự tự do ấy 1 cách hoàn toàn, tuyệt đối.

Lời tâm truyền số 2946

Thầy có thể nói về Tứ Như Ý Túc được không ạ?

Tứ như ý túc, có thể hiểu như sau:

1: Dục như ý túc. Dục ở đây ko phải là ái dục, hay thị dục... . Mà là tâm mong muốn thoát li sinh tử luân hồi 1 cách thành khẩn, thắm thiết... .

2: Cần như ý túc: là sự tinh cần, miên mật, tâm ko thoái chuyển, trước mọi phiền não trong tâm hay nghịch cảnh bên ngoài, luôn giữ đk trạng thái thanh tĩnh của nội tâm... .

3: Tâm như ý túc: người tu hành đã nhận ra Chân Tâm, Bản Tính của chính mình, luôn an trú trong đó, ko bị dính mắc vào gì cả, Tâm luôn được ở trạng thái Rỗng Lặng, Trong Sáng... .

4: Trí như ý tức: Vì Tâm luôn Rỗng Lặng Trong Sáng... cho nên trí tuệ luôn sáng suốt, tường tận chân tướng của vạn pháp, ko còn bị vạn pháp quấy nhiễu... .

Tóm lại: Tứ như ý tức chính là pháp hành, là sống... Của người giác ngộ, kiến tánh(thấp nhất là bậc Tu đà hoàn... trở lên mới có và hiểu đk viên mãn).

Lời tâm truyền số 2947

Thưa thầy: có người nói rằng: “bậc Alahan” thì có đập đầu nát óc trước mặt họ, thì họ cũng mặc kệ, không khởi tâm thương xót, giúp đỡ..., như thế có đúng không ạ?

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni chính là 1 vị La Hán, là bậc Đại La Hán. Phật Thích Ca Mâu Ni có như thế chăng?. Tự Tánh thì tự biết, tự sáng,..., tâm từ bi thì tự thương, tự xót..., đó là tính chất của tự tánh, của tâm từ bi,... . Hiểu rằng Alahan thì ko có tâm thương xót... thì đã "quá coi thường Alahan rồi", và họ cũng chưa hiểu đk "giữa Thương Xót và Dính Mắc" có sự khác biệt gì?. Alahan vẫn thương

chúng sinh đấy, vẫn có thể phát tâm Bồ Tát Đạo mà cứu giúp chúng sinh đấy, nếu ko có sẵn bản tính đấy thì chẳng thể phát tâm đk đâu. Tuy thương xót, tuy cứu giúp..., nhưng nhất định là "**KHÔNG DÍNH MẮC** vào sự thương xót, hay cứu giúp ấy", hiểu như thế mới thực sự là viên mãn.

Lời tâm truyền số 2948

Làm sao để không bị lọt vào không
ngờ, vô kí.. ạ?

RÕ RÀNG, THƯỜNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 2949

Thưa thầy, làm sao biết mình không còn khởi tâm động niệm, không còn tạo tác, tìm cầu, hay can thiệp... ạ?.

Người còn thì thấy còn, người không còn thì biết rõ mình không còn.

Lời tâm truyền số 2950

Chừng nào con thấy được, tất cả các lời giáo huấn của người giác ngộ **"ĐỀU GIỐNG NHAU"**, thì là lúc con **NHẬN RA SỰ THẬT**, bởi sự thật chỉ có 1, chân lí chỉ có 1... . Nói khác đi là người mê, là người chưa ngộ.

Lời tâm truyền số 2951

Sự thật ấy là gì? là **chân tướng vô tướng của các pháp**, từ đó mà trong tâm của con không còn 1 mảy may dính mắc, thấy rõ, biết rõ sự ảo mộng của các pháp mà tâm được tỉnh thức. Tâm tỉnh thức, là tâm thấy ra sự thật, đó là điều khó khăn nhất trong việc tu hành.

Lời tâm truyền số 2952

Một sự thật, thì có gì trong đó?, nó có đầy đủ tính **KHỔ**, **KHÔNG**, **VÔ THƯỜNG**, **VÔ NGÃ**... ở trong đó. Và đều hướng tâm con trở về sự **RỔNG LẶNG TRONG SÁNG** ở nơi con.

Lời tâm truyền số 2953

Bây giờ là thời mạt pháp ạ?

Theo kinh sách... thì là thế, nhưng đối với người giác ngộ, thì không có mạt pháp, bởi tâm họ là chánh pháp rồi, vĩnh viễn không thể mạt, mạt là lòng người mạt, không được giác ngộ thôi.

Lời tâm truyền số 2954

Mỗi 1 người giác ngộ đều có 1 lời dạy khác nhau để độ chúng sinh ạ?

Đúng vậy, họ tùy căn cơ, thời đại mà nói pháp, vì không phải ai cũng có thể hiểu được như nhau, và người này hành pháp này được giác ngộ nhưng đối với người khác lại không đem đến được kết quả gì... .

Lời tâm truyền số 2955

Thưa thầy, vì hành động bông bột của thân, không suy nghĩ kĩ trước khi hành động, gieo tương tư cho người khác rồi bỏ chạy, để họ lại 1 mình làm họ cảm thấy không được trân trọng và giận rồi,..., con phải làm sao ạ?

Nhận lỗi và xin lỗi họ chân thành là được rồi.

Lời tâm truyền số 2956

Phong thủy ở tâm, tử vi ở tâm, tướng số cũng ở tâm,..., **cái gì cũng ở tâm mà ĐỂ RA hết**(vạn pháp từ tâm tướng sanh), không ĐỂ RA(không tướng sanh) thì cũng chẳng có gì rồi, người ta vẽ ra cho vui vậy thôi, nhưng dần nó lại làm người khác phụ thuộc vào nó, mà quên luôn cuộc sống của mình, không đáng đâu, **CON PHẢI LÀ CHÍNH CON**(sống trong thực tại).

Lời tâm truyền số 2957

Người giác ngộ, là người có thể **thấy** được toàn bộ tư tưởng, nhận thức... của chính mình. Người giải thoát, là người không giữ bất kì 1 tư tưởng, nhận thức... nào để cho là của mình cả, mà để tâm hoàn toàn trống trơn(Chân Tâm), như vậy mới là an vui, tự tại, giác ngộ, giải thoát.

Lời tâm truyền số 2958

Không hành động(vô vi, vô ngã, vô sự...), mới thực sự là hành động, là giáo hóa..., có hành động(hữu vi, hữu ngã, hữu sự...) lại là không hành động, không giáo hóa... được gì cả, chỉ là vọng động mà thôi... .

Lời tâm truyền số 2959

Tội lỗi của người truyền đạo, là làm cho người hậu học trở nên bám chấp vào pháp(tư tưởng, nhận thức, phương pháp...), như vậy, chỉ khiến họ chìm sâu vào luân hồi sinh tử, chứ không phải là thoát ra, thoát ra thì phải là buông bỏ, là buông ra vạn pháp, chẳng còn bám chấp vào điều gì cả.

Lời tâm truyền số 2960

Người sáng đạo, là người không còn sự bám chấp nào cả, cho nên, khi họ truyền đạo, họ cũng sẽ khuyên người khác từ bỏ tất cả mọi bám chấp, đạo ấy chân thật là đạo.

Lời tâm truyền số 2961

Người chưa sáng đạo, thì đương nhiên họ còn bám chấp, vì vậy, khi họ truyền đạo, họ cũng còn khuyên người khác bám chấp vào 1 thứ gì đó..., đạo ấy chẳng phải là đạo chân thật.

Lời tâm truyền số 2962

Không truyền đạo mới thực là truyền đạo, có thứ để truyền (nhận thức, tư tưởng, phương pháp...) thì đó chẳng phải là đạo, mà là vọng động, là những thứ thuộc về sinh tử luân hồi,...

Lời tâm truyền số 2963

Thứ để tháo gỡ tất cả mọi sự dính mắc là **TÂM BUÔNG BỎ**, chứ không phải con phải vẽ ra 1 phương pháp nào đó để buông bỏ được. Vẽ ra thứ nào đó, hay hành theo 1 phương pháp nào đó..., chỉ là con tự thêm vào mình 1 dính mắc nữa chứ không phải là tháo gỡ ra.

Lời tâm truyền số 2964

*Đồng tiền liền khúc ruột, thực ra khúc ruột(thân xác) nó cũng chỉ là vật chất, tiền tài danh vọng... cũng là vật chất, về bản chất thì không có khác biệt. Cho nên, khi con liên quan đến đồng tiền của chúng sinh khác thì phải cẩn trọng, nó là tờ giấy, nhưng có thể nó cũng là **sinh mạng** của họ, từ **tiềm lực của họ** mà làm ra, **tham sân si mạn...** của mọi con người... đều dính dáng đến nó cả.*

Lời tâm truyền số 2965

Người dứt trừ được thân kiến..., mới có thể dứt trừ được tiền tài danh vọng..., ở trong thân kiến ấy, có "khúc ruột" của con đấy. Người dứt trừ được tiền tài danh vọng..., thì mới có thể rời xa được mọi mâu thuẫn và dính mắc..., bởi mâu thuẫn và dính mắc... là mâu thuẫn, dính mắc vào cái thân ấy mà ra.

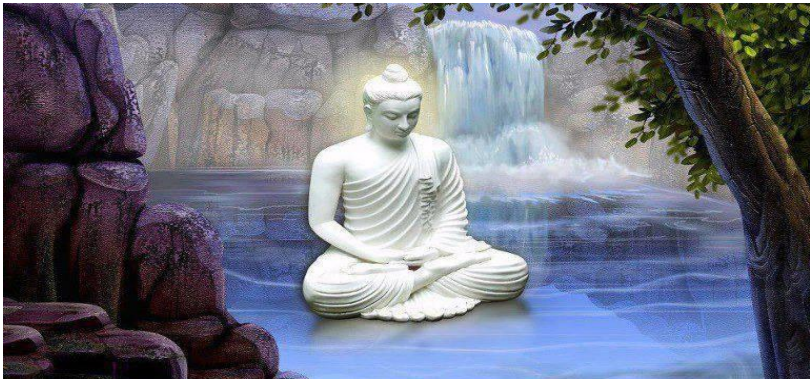
Lời tâm truyền số 2966

Không chỉ danh vọng tiền tài, tham sân si mạn... dính mắc vào thân, mà ngũ dục lục trần... cũng dính mắc vào thân ấy, thân là gốc rễ cho những thứ đó bu bám vào, không thân thì chẳng còn gì cả, không thân không có nghĩa là con vứt bỏ cái thân này đi thì những thứ đó mới tiêu diệt, mà phải là trong tâm của con **không còn "tâm chấp thân"**, tâm không chấp thân nữa thì thân kiến... con đoạn được rồi. **Tâm không, pháp không LÀ ĐẠO.**

Lời tâm truyền số 2967

Con hãy làm chủ chính mình, đừng để pháp bên ngoài làm chủ mình. Pháp bên ngoài là giả, tự tâm thanh tịnh của con mới là trường tồn.

Lời tâm truyền số 2968

Không có nơi nào là chỗ để tu tốt cả, nếu tâm con luôn sống trong phiền não của mình. Nhưng nơi nào cũng là thế giới cực lạc, kể cả cảnh tượng bên ngoài là địa ngục..., nếu tâm con **LUÔN TỈNH THỨC, THANH TỊNH, RỔNG LẶNG, TRONG SÁNG... TRÊN THÂN THỌ TÂM PHÁP CỦA CHÍNH CON.**

Lời tâm truyền số 2969

Rồi chính mỗi phương pháp tu tập của con, lại là 1 trưởng ngại cuối cùng con phải buông ra, để trở lại tâm rỗng lặng trong sáng của chính con.

Lời tâm truyền số 2970

Mọi trải nghiệm trong công phu của con, cũng đều là trở ngại cho sự giác ngộ, là trở ngại cho việc con thấy ra sự thật, và trực nhận được bản tâm thanh tịnh ở con.

Lời tâm truyền số 2971

Bạch thầy. Niệm phật tâm thanh tịnh
vang khắp pháp giới mười phương.
Đúng không ạ?

*Cái đó phụ thuộc vào tâm lượng của
mỗi người, tâm bao thái hư thì lời nói,
thanh âm... của họ cũng rộng như thái
hư... . Tâm chỉ nhỏ bé như 1 căn nhà, thì
lời nói, thanh âm... của họ cũng chỉ vang
vọng, ảnh hưởng... ở trong 1 căn nhà đó
mà thôi,...*

Lời tâm truyền số 2972

Thưa thầy, không khởi tâm liền thanh tịnh, đơn giản thế sao ạ?

Còn nghi gì nữa?, đơn giản nhưng có làm được không?.

Lời tâm truyền số 2973

Thử nói xem, **CON LÀ GÌ?**

Lời tâm truyền số 2974

Người thầy nói đúng pháp, họ sẽ không thay đổi gì trong cuộc sống hay nhận thức của con cả, họ chỉ giúp con 1 điều duy nhất, đó là giúp con **NHẬN RA NHỮNG GÌ ĐANG DIỄN RA TRONG CUỘC SỐNG HAY SUY NGHĨ ĐÓ CỦA CHÍNH CON.**

Lời tâm truyền số 2975

Phiền não, nghiệp trướng... không hề là thứ làm cho con dính mắc, thứ làm cho con dính mắc, chính là vì **CON CẢM THẤY MÌNH ĐANG BỊ DÍNH MẮC BỞI CHÚNG**. 1 người giác ngộ họ cũng còn phiền não, nghiệp trướng..., nhưng họ không còn cảm thấy họ bị dính mắc nữa. Hay nói cách khác, **DÍNH MẮC CHỈ LÀ 1 Ý NIỆM, VÀ CON BỊ CHẤP CÁI NIỆM ĐÓ, CÒN NGƯỜI GIÁC NGỘ THÌ KHÔNG CÒN.**

Lời tâm truyền số 2976

1 vị thầy chỉ đúng pháp cho con tu, thì vị ấy **LẠI KHÔNG HỀ CHỈ CON PHẢI LÀM SAO CẢ**, họ chỉ muốn con **BUÔNG RA** tất cả **TƯ TÂM, BẢN NGÃ...** của chính con mà thôi. **Buông** tất cả tư tâm... thì thanh tịnh trong sáng..., **buông** tất cả bản ngã... thì vô ngã vị tha... .

Lời tâm truyền số 2977

*Khi con soi sáng tư tâm... thì tư tâm...
tan biến, khi con soi sáng bản ngã... thì
bản ngã... tiêu tan, **thực ra chúng chỉ là
ảo vọng, đâu có gì gọi là tư tâm, hay
bản ngã... gì đâu.***

Lời tâm truyền số 2978

Mọi phương pháp đưa con đến tương lai **THÌ ĐỀU LÀ SAI LẦM**(tà đạo), không phương pháp nào cả thì là **NGAY THỰC TẠI, BÂY GIỜ, Ở ĐÂY**(chánh đạo). Niết Bàn, là bây giờ, ở đây..., chứ không phải là 1 sự hứa hẹn ở tương lai hoàn hảo nào đó, đó là ảo mộng mà thôi.

Lời tâm truyền số 2979

Sự an nhiên, tự tại... là 1 biểu hiện của tâm RỎNG LẶNG TRONG SÁNG, chỉ cần con sống nơi tâm ấy, thì sự an nhiên tự tại... tự nhiên xuất hiện trong tâm của con đấy, chứ không cần con tìm cầu nó, nếu tìm cầu nó thì lại chẳng thể được, bởi tâm tìm cầu là vọng tâm, vọng tâm thì chẳng thể tìm ra chân tâm không vọng được.

Lời tâm truyền số 2980

Hiện tướng của phiền não, khổ đau, sự việc, cõi giới... là có thật, nhưng hiện tướng ấy là hư giả, lúc có lúc không, lúc xuất hiện lúc lại biến mất..., gọi là **giả thật, hay giả có**. **Chân tướng** của phiền não, khổ đau, sự việc, cõi giới... ấy lại vô tướng(thực tướng vô tướng), và **chân tướng chính là sự tỉnh thức, tỉnh thức chính là thấy ra mọi pháp chỉ là hư vọng mà không còn bám chấp nữa**.

Lời tâm truyền số 2981

Thanh tịnh, rỗng lặng... chính là tịnh độ. Trong sáng, tỉnh thức... chính là A Di Đà. Nếu ngay chỗ thanh tịnh, trong sáng... ấy mà sống, thì con sẽ đưa cõi Phật A Di Đà cách xa con 3 đại a tăng tỷ kiếp tu hành trở về ngay tại đây, bây giờ, nó liền xuất hiện ngay trong tâm của con. Vì sao? vì tất cả thánh hiền ở cõi tây phương... ấy cũng đều sống với tâm rỗng lặng trong sáng cả.

Lời tâm truyền số 2982

Sự giác ngộ, không phụ thuộc vào 1 người có phước hay không có phước, sống an nhàn hay khổ cực..., có khi chính người không có phước, khổ cực... lại là người giác ngộ sớm hơn, bởi chính khổ đau mới làm cho con tỉnh ngộ sớm hơn đấy(tức thấy ra khổ đế, từ đó mới thấy ra tập đế, diệt đế, đạo đế(tâm tỉnh thức, trong sáng)).

Lời tâm truyền số 2983

*Như Lai tu hành chẳng đạt được gì
cả. Đạt được gì thì lại chẳng phải là Ta.*

Lời tâm truyền số 2984

Phương pháp tu hành tốt ráo nhất, chẳng phải là thiền, mật, tịnh..., mà là chính cuộc sống của con, "thấy rõ thân thọ tâm pháp của chính mình là giác ngộ, buông bỏ được thân thọ tâm pháp của chính mình là giải thoát".

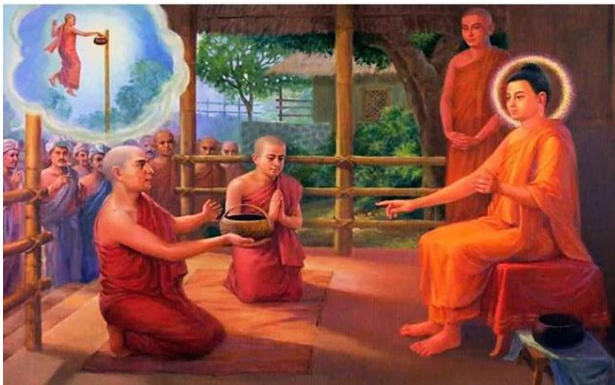
Lời tâm truyền số 2985

*Chia sẻ được sự thấy biết thân thọ tâm pháp cho người khác chính là giáo hóa, và khi họ cũng thấy biết và buông bỏ được thân thọ tâm pháp của họ chính là **độ sinh**.*

Lời tâm truyền số 2986

Nếu con không sống 1 cuộc đời ở bên ngoài được 1 cách an lạc, thì nhất định việc cạo đầu xuất gia ở trong chùa..., con cũng chẳng thể nào an lạc được, vì sao? bởi cuộc sống trong chùa... còn phức tạp và khắc nghiệt... hơn ngoài đời rất nhiều,..., người thân quen còn chẳng thoải mái được, huống chi là sống người ngoài xã hội sao?.

Lời tâm truyền số 2987

*Nếu con có thể coi tất cả mọi người, dù thân quen hay ngoài xã hội **đều bình đẳng như nhau, thương yêu như nhau...**, thì bất kì môi trường nào con cũng có thể sống tốt và an lạc được.*

Lời tâm truyền số 2988

Mọi sự trải nghiệm trong pháp tu của con, con không nên lấy nó mà **áp đặt** vào người khác, coi đó là thứ cao siêu gì đó mà **khinh thường** người khác không có, như vậy là sự chấp trước, chẳng phải là tâm thái giác ngộ giải thoát, thì tự sẽ sinh ra mâu thuẫn và bất đồng với nhau. Tu hành mà tạo ra mâu thuẫn và bất đồng... thì là 1 sự sai lầm rồi, không cần bàn luận thêm gì nữa.

Lời tâm truyền số 2989

*Giác ngộ là hoàn toàn tự do, người nào nói họ giác ngộ, nhưng con vẫn thấy họ còn **bám chấp** vào điều gì đó chẳng buông được (nhận thức, tư tưởng, phương pháp, tập khí...), thì con phải xem xét lại sự giác ngộ của họ. Qua đó cũng nhìn nhận lại tâm mình, xem mình còn bám chấp gì không?, nếu có thì phải buông ra, buông ra thì con mới tự do, an nhiên... được.*

Lời tâm truyền số 2990

Dục giới, sắc giới, vô sắc giới(tam giới)..., đều do tâm tưởng mà sanh ra, không tưởng thì tam giới... liền chẳng còn. Tâm rỗng lặng trong sáng thì không có tưởng, vì vậy, chỗ tâm ấy chính là chỗ giác ngộ giải thoát của con, là cửa ngõ để thoát khỏi sinh tử luân hồi.

Lời tâm truyền số 2991

Tâm xúc chạm việc đời mà không
phiền não, khổ đau..., đó là phúc lành
cao thượng,..., **TÂM KHÔNG PHÁP
KHÔNG** thì chẳng có bụi bặm nào có thể
bám víu vào con được cả.

Lời tâm truyền số 2992

Tánh biết tự biết, tánh thấy tự thấy...(tánh không, tự tánh...), chứ không phải khởi biết, khởi thấy... thì mới thấy biết... được(thấy biết qua ý thức, tư tưởng...). Khi tâm con hoàn toàn tự do, rỗng lặng, trong sáng..., thì là lúc con trở về tánh không, tự tánh... của chính con. 1 vị A La Hán..., chỉ là vị ấy trở về trọn vẹn với tánh không của chính họ.

Lời tâm truyền số 2993

Con hãy để xuống, là để xuống toàn bộ tư duy, tri kiến..., để trở về với tánh không của chính mình 1 cách viên mãn.

Lời tâm truyền số 2994

Tri kiến có tri kiến thanh tịnh và tri kiến không thanh tịnh, khi tri kiến được thanh tịnh thì lục căn thanh tịnh (tướng biết thanh tịnh, hay tánh biết), khi tri kiến không thanh tịnh thì lục căn bất tịnh, sẽ sinh ra phiền não, tư tưởng..., liền tạo ra nhân của luân hồi lục đạo.

Lời tâm truyền số 2995

Người phàm, bậc thánh chỉ khác nhau ở chỗ, người phàm thì thấy nghe... ở chỗ bất tịnh, phiền não...(tạo ra ngũ uẩn...), bậc thánh thì thấy nghe... ở chỗ thanh tịnh, trong sáng...(trở về bản tánh...).

Lời tâm truyền số 2996

Sự giác ngộ không phải ở quá trình tu hành, quá trình tu hành chỉ để cho con tốt hơn thôi..., chứ không phải là ngộ, ngộ là 1 câu chuyện khác, nó đơn giản chỉ là sự tỏ tánh, tỏ tánh thì không phải là thực hiện ra 1 quá trình nào để đạt được cả. Giản dị, tự nhiên, vô tâm... là những yếu tố để con dễ dàng được tỏ tánh hơn.

Lời tâm truyền số 2997

Tâm RỎNG LẶNG TRONG SÁNG sẽ phản ánh THỰC TẠI CHÂN ĐẾ của con 1 cách hoàn hảo. Ngay lúc, thời khắc... mà tâm con rỗng lặng trong sáng thì thực tại chân đế hiện tiền, ĐÓ CHÍNH LÀ NGỘ, LÀ THẤY RA SỰ THẬT, LÀ THỰC TẠI HIỆN TIỀN,... .

Lời tâm truyền số 2998

Người phàm **biểu diễn** cho con thấy được tham sân si..., bậc thánh **biểu diễn** cho con thấy đk từ bi, hỷ xả... . Vạn pháp diễn bày trước mắt của con, dù là đúng hay sai, chánh hay tà, động loạn hay tịch tịch..., đều là đến để giúp con phản tỉnh và thấy rõ chính bản thân của mình.

Lời tâm truyền số 2999

Đạo của ta truyền là "truyền sự buông bỏ", chứ không phải truyền thứ gì có thể nắm bắt được, ta đã buông bỏ được, con cũng sẽ buông bỏ được, thì ta và con là cùng có đạo giải thoát.

Lời tâm truyền số 3000

Lão Tử nói: **VI HỌC NHẬT ÍCH, VI ĐẠO NHẬT TỔN**, tức là sự học cần tích lũy, nhưng khi tầm đạo thì lại cần buông xả. Đức Phật cũng nói: giáo pháp của Như Lai chỉ có 1 hướng duy nhất thôi, đó là **XẢ LI, LI THAM, ĐOẠN DIỆT, AN TỊNH, CHÁNH TRÍ, GIÁC NGỘ, NIẾT BÀN**. Cũng có nghĩa tương tự, là người tầm đạo đến cuối cùng, thì vẫn là tìm lại trong mình cái thế giới hoàn toàn tịch tịnh, và chỉ có sự **BUÔNG XẢ HẾT THẢY** thì mới có thể tiến về điều đó.

...Hết...

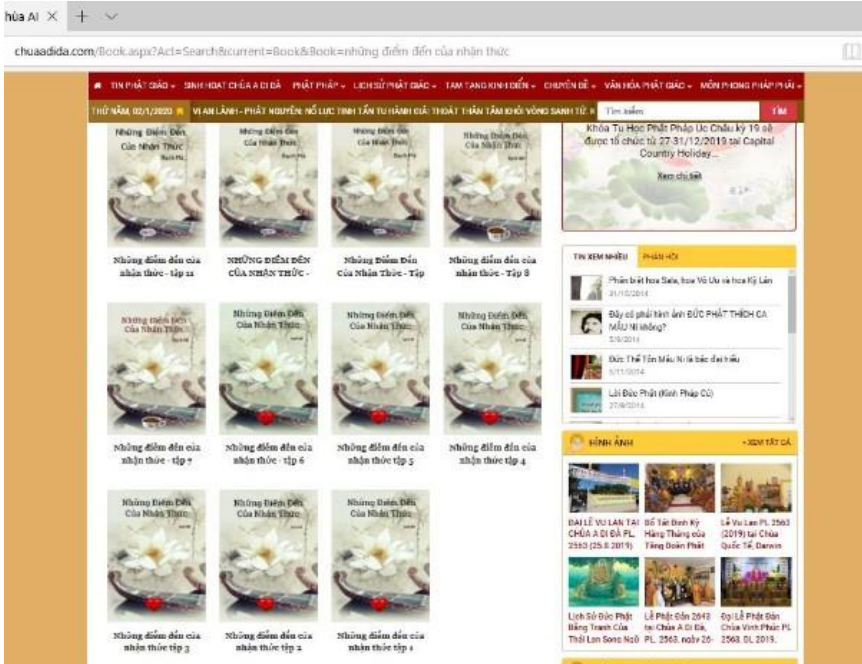
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

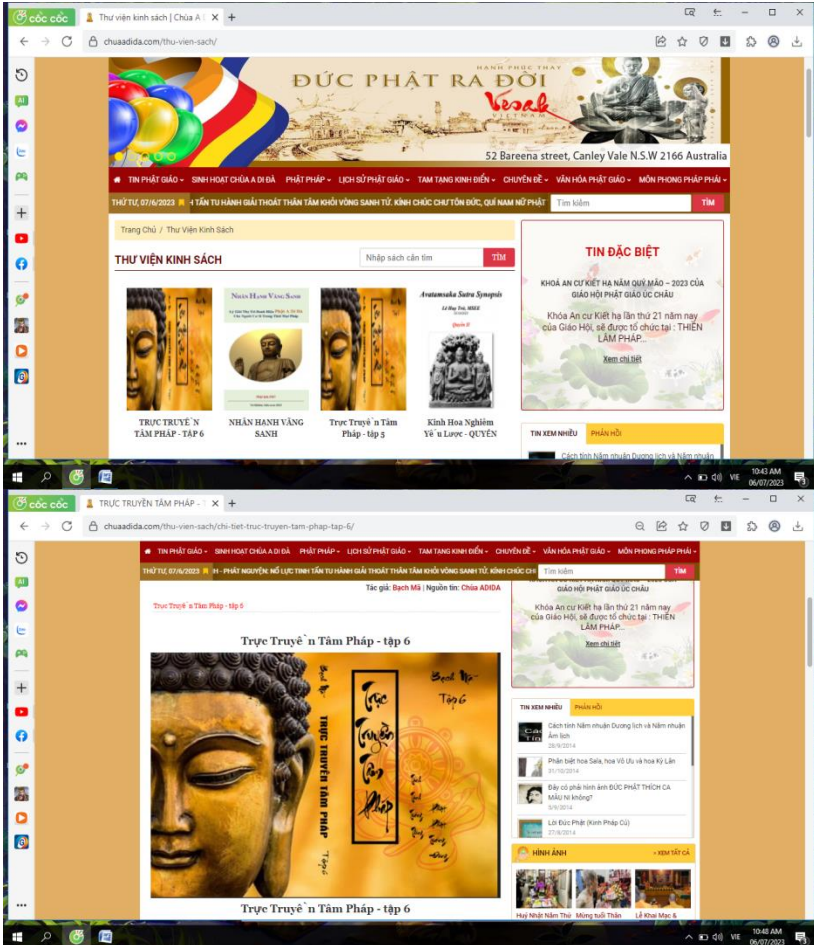

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”(15 tập). Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đầy đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, “Rỗng Lặng & Trong Sáng”, và bộ sách “Trực Truyền Tâm Pháp (10tập)” này(tổng 28 cuốn) !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

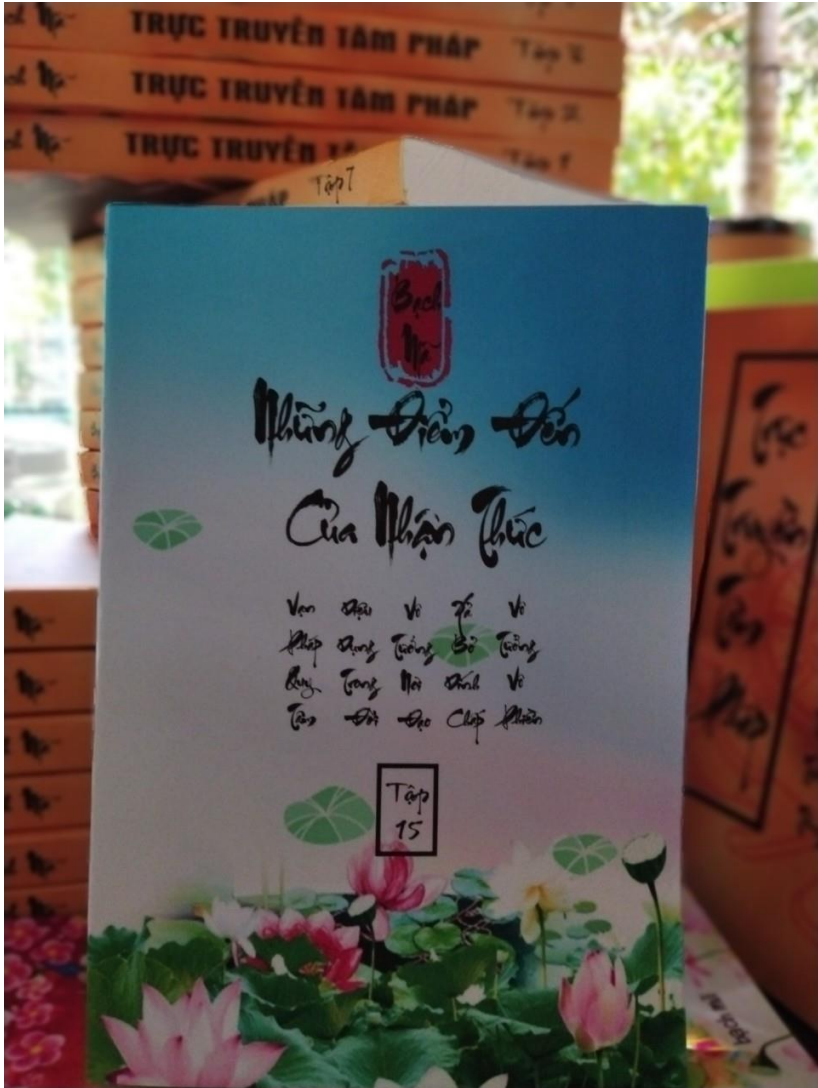

Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

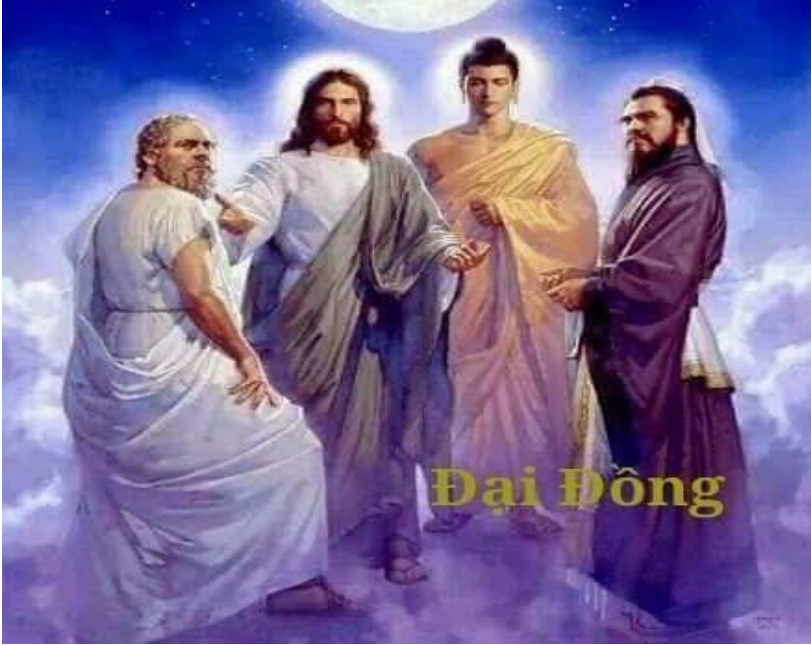
Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: [tiktok.com/@bachma_trongsang](https://www.tiktok.com/@bachma_trongsang)

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

*Ngày hoàn thành: 23/01/2024
Tại Chung Cư IEC Thanh Trì,
Thành Phố Hà Nội.*